

Nr.d/o	Cauza și nr. cererii	Data adoptării (1) / intrării în vigoare (2)	Descrierea succintă a cauzei	Explicații în baza articolului 25 alin. (3) din Legea 151/2015
HOTĂRÂRI				
1.	<u>PECOTOX-AIR S.R.L.</u> <u>(45506/09)</u>	15/01/2019 15/01/2019	<p>Compania reclamantă – societate cu răspundere limitată specializată în transportul aerian, cu sediul în Chișinău – s-a plâns în fața Curții în temeiul Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocînd în fața Curții faptul că retragerea certificatului de operator aerian nu a respectat condițiile prevăzute în acest sens de normele naționale în vigoare, motivînd că Administrația de Stat a Aviației Civile (în continuare „ASAC”) nu specificase neregulile care ar fi justificat retragerea acestui certificat și nici nu îi acordase un termen rezonabil în vederea lichidării acestora, ceea ce i-ar fi încălcat dreptul său la respectarea bunurilor sale.</p> <p>Curtea a constatat că ASAC nu respectase procedura prevăzută de lege pentru retragerea certificatului de operator aerian. De asemenea, Curtea a constatat că retragerea certificatului de operator aerian de la societatea reclamantă a avut loc la 21 iunie 2007, iar instanțele naționale nu au explicat în baza cărui temei au constatat nerespectarea de către societatea reclamantă a interdicției operării zborurilor spre Irak și Afghanistan, în circumstanțele în care retragerea certificatului respectiv avusese loc cu mai mult de trei săptămâni înainte ca această interdicție să intre în vigoare. Prin urmare, Curtea a concluzionat că ingerința în dreptul de proprietate al societății reclamante fusese arbitrară și, prin urmare, ilegală, astfel stabilind o încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Curtea a acordat societății reclamante 3000 de euro pentru prejudiciul moral și 2500 de euro cu titlu de costuri și cheltuieli.</p>	<p>Administrația de Stat a Aviației Civile Prim-vice-direktor general – I. Zidu (ordinul nr. 102/GEN din 21 iunie 2007).</p> <p>Hotărârea din 3 decembrie 2008, Curtea de Apel Chișinău Judecătorul D. Manole</p> <p>Decizia din 29 aprilie 2009, Curtea Supremă de Justiție Judecătorii N. Timofti, I. Diaconu și I. Sârcu.</p>

2.	<u>SIRENCO</u> (52053/15)	15.01.2019 15.01.2019	<p>Reclamanta s-a plâns în baza Articolului 5 §§ 1 și 3 din Convenție, susținând că a fost plasată în arest la domiciliu și în arest preventiv timp de aproximativ trei săptămâni în lipsa bănuielii rezonabile că a comis o infracțiune, precum și în absența motivelor relevante și suficiente în acest sens. Cu referire la pretinsa violare a Articolului 5 § 3 din Convenție, Curtea a constatat cu îngrijorare că, în decizia de aplicare a detenției în privința reclamantei din 15 octombrie 2015, Curtea de Apel Chișinău a declarat că arestul preventiv a avut drept scop pedepsirea și descurajarea comportamentului antisocial și că manifestările nejustificate de clemență ar fi putut încuraja comportamentul antisocial și afecta încrederea societății în organele de forță. În acest context, Curtea a reamintit faptul că scopul detenției preventive în temeiul Articolului 5 § 1 (c) este de a promova interesele justiției prin aducerea suspectului în fața autorității de drept competente, și nu de a-l pedepsi pe acesta sau de a-i descuraja pe alții de la o activitate criminală. În cele din urmă, Curtea a constatat că instanțele naționale nu au prezentat motive relevante și suficiente pentru a dispune privarea de libertate a reclamantei în perioada 5 – 26 octombrie 2015. Astfel, Curtea a constatat că a existat o încălcare a Articolului 5 § 3 din Convenție.</p>	<p>Procuratura sectorului Buiucani, municipiul Chișinău Procurorul D. Raileanu (demersul din 5 octombrie 2015).</p> <p>Încheierea din 5 octombrie 2015, Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău Judecătorul V. Rațoi</p> <p>Decizia din 15 octombrie 2015, Curtea de Apel Chișinău Judecătorii I. Iordan, G. Lîsîi și S. Vrabii</p>
3.	<u>GRACIOVA</u> (43404/08)	15.01.2019 15.01.2019	<p>Reclamanta s-a plâns în fața Curții de încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție, invocând faptul că decizia instanței supreme privind inadmisibilitatea recursului său nu fusese motivată suficient. De asemenea, reclamanta s-a plâns de violarea dreptului său de acces la justiție, urmare a refuzului Curții Supreme de Justiție de a examina cererea sa de recurs, fiind astfel și victima unei încălcări a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Cu privire la alegația reclamantei în temeiul Articolului 6 § 1 din Convenție, Curtea a conchis că reclamanta a întreprins toate măsurile necesare pentru a depune în termen cererea sa de recurs și nu poate fi învinuită de neglijență în acest sens. În concluzie, Curtea a stabilit că reclamanta a fost privată de dreptul său de acces la justiție, concluzionând că în prezenta cauză a avut loc violarea Articolului 6 § 1 din Convenție.</p> <p>Cu referire la pretinsa încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, Curtea a stabilit că acest capăt de plângere este admisibil, dar consideră că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului plângerii deoarece ar intra în speculații (<i>Brezeanu v. România</i>, nr. 10097/05, § § 27 și 28, 21 iulie 2009). În consecință, Curtea a hotărât că a avut loc încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și a acordat reclamantei 1500 de euro pentru prejudiciul moral și 1000 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție Judecătorii D. Visternicean, A. Cobăneanu, T. Vieru, S. Moldovan și I. Cimpoi.</p>

4.	MĂȚĂSARU (69714/16 și 71685/16))	15.01.2019 15.04.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 10 din Convenție, invocând că autoritățile naționale îi curmaseră protestul pașnic, condamnându-l la 2 ani privațiune de libertate, suspendată condiționat pe un termen 3 ani. Curtea a notat că severitatea sancțiunii aplicată reclamantului de către instanțele interne, prin natura sa, nu doar a avut repercusiuni asupra acestuia, ci și putea avea un semnificativ efect descurajator asupra altor persoane cu referire la exercitarea libertății de exprimare.</p> <p>Curtea a statuat că, deși atingerea adusă de către autoritățile interne dreptului la libertatea de exprimare a reclamantului ar fi putut să fie justificată prin interesul restabilirii echilibrului dintre diversele interese concurente în prezenta cauză, pedeapsa penală aplicată a fost evident disproporționată, prin natura și gravitatea ei, în raport cu scopul legitim urmărit de către autorități prin condamnarea reclamantului pentru huliganism, și nu a fost „necesară într-o societate democratică”. Astfel, Curtea a hotărât că a avut loc o încălcare a Articolului 10 din Convenție, iar simpla constatare a încălcării reprezintă, în sine, o reparație echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral provocat reclamantului.</p>	<p>Procuratura sectorului Râșcani, mun. Chișinău Procurorul N. Șendrea (ordonanța din 2 aprilie 2013).</p> <p>Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (sentința din 2 martie 2015). Judecătoarea S. Bleșceaga</p> <p>Curtea de Apel Chișinău (decizia din 2 noiembrie 2015). Judecătorii Al. Șpac, M. Negru și G. Moroza</p> <p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 20 aprilie 2016). Judecătorii P. Ursache, V. Timofte și C. Alerguș</p>
----	-------------------------------------	--------------------------	--	---

5.	GOREA (63507/11)	22/01/2019 22/01/2019	<p>Reclamantul s-a în fața plâns Curții cu privire la încălcarea Articolului 5 § 1 din Convenție din cauza detenției sale ilegale de 5 zile. Curtea a declarat că este indubitabil și necontestat de către părți că reclamantul a suferit o încălcare a drepturilor sale garantate de Articolul 5 § 1 din Convenție. Ea a considerat că nu există vreun motiv de a concluziona altfel decât instanțele naționale, care au recunoscut încălcarea Articolului respectiv. Astfel, Curtea a considerat că nu era necesar să reexamineze fondul plângerii date. La fel, ea a notat că reclamantului i-a fost acordată o despăgubire echivalentă cu 500 euro pentru prejudiciul moral, iar această sumă este considerabil mai mică decât sumele acordate de către Curte în cauzele în care a fost constatată încălcarea Articolul 5 § 1 din Convenție (a se vedea, spre exemplu, <i>Ialamov v. Republica Moldova</i>, nr. 65324/09, 12 decembrie 2017). Ținând cont de acest raționament, Curtea a considerat că reclamantul mai putea pretinde a fi victimă a încălcării Articolului 5 § 1 din Convenție și a respins obiecția Guvernului cu referire la pierderea statutului de victimă al reclamantului. Astfel, Curtea a constatat încălcarea Articolului 5 § 1 din Convenție din cauza despăgubirii insuficiente acordate de către instanțele naționale pentru detenția ilegală a reclamantului timp de 5 zile.</p> <p>De asemenea, reclamantul s-a plâns în baza Articolului 5 § 5 din Convenție că nu ar fi beneficiat de un remediu efectiv cu privire la încălcarea drepturilor sale garantate de Articolul 5 din Convenție. În speța de față, Curtea a considerat că suma acordată nu a fost atât de mică încât să submineze dreptul la compensație (a se vedea <i>Borg v. Malta</i>, nr. 39783/15, 5 septembrie 2017). Această plângere a fost apreciată drept vădit nefondată și a fost respinsă în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 (a) și 4 din Convenție. În cele din urmă, Curtea a acordat reclamantului 4000 euro pentru prejudiciul moral.</p>	<p>Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău(hotărârea din 8 octombrie 2010). Judecătorul C. Vârlan</p> <p>Curtea de Apel Chișinău(decizia din 16 februarie 2011). Judecătorii N. Vascan, A. Pahopol și V. Bogoroș</p> <p>Curtea Supremă de Justiție(decizia din 11 mai 2011). Judecătorii V. Macinskaia, E. Fistican și T. Vieru</p>
6.	CARPOV (6338/11)	12/02/2019 12/05/2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, de faptul că instanța de judecată a admis un apel tardiv, fiind astfel încălcat principiul securității raporturilor juridice.În contextul prezentei cauze, reclamantul a inițiat un proces civil împotriva unei companii, solicitând încasarea anumitor plăți în baza unui contract. La 18 decembrie 2009, Judecătoria Drochia a admis cererea reclamantului și a dispus încasarea datoriilor contractuale și a penalităților în acest sens din contul companiei pârâte. Hotărârea a rămas definitivă prin neatacare și instanța de fond a emis un titlu executoriu. Reprezentantul pârâtului nu a fost prezent la pronunțarea hotărârii, iar copia hotărârii a fost expediată companiei pârâte la 28 decembrie 2009.</p> <p>În cadrul altui proces de judecată, la 10 februarie 2010 compania</p>	<p>Curtea de Apel Bălți(decizia din 28 septembrie 2010). Judecătorii E. Ababei, G. Polivenco și N. Matveeva</p> <p>Curtea Supremă de Justiție(decizia din 26 ianuarie 2011). Judecătorii N. Cernat, S. Filincova și G. Stratulat</p>

			<p>pârâtă a făcut referire, indirect, la hotărârea Judecătorei Drochia din 18 decembrie 2009.</p> <p>Guvernul a menționat că reprezentantul societății pârâte nu a fost prezent la pronunțarea hotărârii din 18 decembrie 2009, aceasta din urmă aflând despre existența hotărârii respective abia la 23 aprilie 2010, când solicitase eliberarea copiei de pe hotărâre la cancelaria Judecătorei Drochia. Astfel, apelul a fost depus trei zile mai târziu și, prin urmare, în termen legal. Guvernul nu a negat faptul că Judecătoria Drochia la 28 decembrie 2009 a expediat o copie de pe hotărârea din 18 decembrie 2009, însă a insistat că nu au existat dovezi cu privire la recepționarea acesteia.</p> <p>Curtea a concluzionat că administratorul insolabilității societății pârâte aparent cunoștea despre hotărârea judecătorească din 18 decembrie 2009, deoarece acesta fusese la curent cu sumele exacte ale despăgubirilor acordate de către instanța de judecată, la care făcuse referire tangențial în cadrul altui proces de judecată. Astfel, admițând un apel depus în afara termenului legal, instanțele naționale au încălcat principiul securității raporturilor juridice și, respectiv, dreptul reclamantului la un proces echitabil garantat de către Articolul 6 § 1 din Convenție.</p> <p>Curtea i-a acordat reclamantului 2500 de euro pentru prejudiciul material, 2000 euro pentru prejudiciu moral și 1480 euro în calitate de costuri și cheltuieli.</p>	
7.	CRISTEA (35098/12)	12.02.2019 12.05.2019	<p>În fața Curții reclamantul s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile pronunțată în favoarea sa și de lipsa unui recurs intern efectiv, în sensul Articolului 13 din Convenție. Curtea a notat că, deși autoritățile naționale au constatat încălcarea drepturilor reclamantului și i-au acordat despăgubiri pentru prejudiciul moral și material, cuantumul compensațiilor a fost disproporționat și insuficient pentru pierderea statutului de victimă al reclamantului, autoritățile statului fiind până în prezent responsabile de neexecutarea hotărârii judecătorești din 20 februarie 2008. Din acest motiv și ținând cont de jurisprudența sa în materie, Curtea a constatat că a avut loc o violare a Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție din cauza neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești adoptate în favoarea reclamantului. De asemenea, Curtea a constatat și violarea Articolului 13 din Convenție din cauza lipsei unui recurs intern efectiv. Curtea a acordat reclamantului 3400 euro pentru prejudiciul material și 2500 euro pentru prejudiciul moral.</p>	<p>Problemă de sistem. Primăria municipiului Chișinău.</p> <p>Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.</p>

8.	ICHIM (50886/08)	05.03.2019 05.03.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în temeiul Articolelor 5 § 3, 6 și 13 din Convenție. În cererea sa la Curte, reclamantul a invocat ilegalitatea detenției sale, lipsa accesului său la materialele dosarului împotriva sa, dar și lipsa unui recurs efectiv.</p> <p>Guvernul a menționat că reclamantul nu epuizase toate căile de recurs interne, indicând asupra faptului că acesta nu depusese o cerere în temeiul Legii nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.</p> <p>Curtea a notat, că în pofida constatării că detenția reclamantului a fost contrară prevederilor dreptului intern, instanțele naționale nu au acordat despăgubiri reclamantului. Curtea a reamintit că o decizie sau o măsură favorabilă unui reclamant nu este, în principiu, suficientă pentru a priva individul de statutul său de victimă.</p> <p>Din aceste considerente, Curtea i-a acordat reclamantului 5000 de euro cu titlu de prejudiciu moral și 650 euro cu titlu de costuri și cheltuieli.</p>	<p>Primăria orașului Durlăști.</p> <p>Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.</p> <p>Curtea de Apel Chișinău(decizia din 12 august 2008). Judecătorii E. Gligor, D. Manole și M. Anton</p>
9.	NEGURA ș.a. (16602/06)	05.03.2019 05.03.2019	<p>Reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, invocând refuzul instanțelor naționale să constate existența unei cereri prelabile din partea reclamanților din simplul motiv că aceasta nu fusese denumită exact astfel, în pofida faptului că reclamanții depuseseră plângeri adresate primarului or. Leova și Consiliului municipal Leova în acest sens.</p> <p>Curtea a menționat că niciuna dintre instanțele naționale nu au constatat faptul că reclamanții ar fi omis termenul de prescripție. De asemenea, Curtea a notat că la 4 aprilie 2005 reclamanții au depus o plângere împotriva deciziei adoptate de către Consiliul or. Leova din 2 martie 2005. În aceeași zi, reclamanții au depus la Primăria Leova o plângere similară, denumită <i>cerere prelabilă</i>.</p> <p>Curtea consideră că din documentele anexate la acțiunea în instanța de judecată rezultă clar că de fapt Consiliul or. Leova a primit și ulterior a respins plângerea reclamanților împotriva deciziei sale din 2 martie 2005. Prin urmare, Curtea de Apel Cahul nu a putut afirma că ar fi examinat cauza în baza unui dosar incomplet sau în absența unor dovezi că reclamanții au depus o plângere la autoritatea incompetentă.</p> <p>Având în vedere cele menționate mai sus, Curtea a constatat că de fapt Curtea de Apel Cahul a luat o poziție formalistă față de acțiunea reclamanților, constatând că cererea lor prelabilă nu fusese adresată autorității competente, ignorând cealaltă cerere, adresată autorității competente, care era anexată la acțiunea lor în judecată. Decizia acestei instanțe a condus la refuzul de a examina cauza reclamanților, chiar dacă</p>	<p>Curtea de Apel Cahul(decizia Curții de Apel Cahul din 20 octombrie 2005).</p> <p>Judecătorii I. Danila, I. Paleneo și Sv. Caitaz</p>

			<p>aceștia au respectat toate condițiile legale pentru depunerea acțiunii în instanța de judecată. Prin urmare, dreptul cu privire la accesul la o instanță de judecată a fost limitat fără temei legal. Prin urmare, Curtea a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție.</p> <p>Curtea a acordat reclamantilor câte 100 euro pentru prejudiciul moral și suma de 15000 lei pentru costuri și cheltuieli.</p>	
--	--	--	--	--

10.	BITTOUN (51051/15)	05.03.2019 05.03.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 8 din Convenție, invocând că autoritățile din Republica Moldova nu au întreprins măsurile necesare pentru a-i permite să mențină legătura cu fiica sa. Totodată, invocând încălcarea Articolului 13, reclamantul s-a plâns de lipsa unui remediu intern efectiv pentru a-și apăra drepturile garantate de către Articolul 8 din Convenție.</p> <p>Curtea a notat că există divergențe între părți cu privire la momentul din care autoritățile naționale urmau să își îndeplinească obligațiile pozitive pentru a garanta reclamantului dreptul de vizită cu copilul său.</p> <p>Curtea a indicat că atunci când reclamantului i-a fost stabilit un grafic de întrevederi cu copilul său, deși hotărârea instanței cu privire la paternitatea reclamantului nu era definitivă la acel moment, nu existau controverse cu referire la relația familială dintre aceștia. Nu era contestat faptul că fiica reclamantului a locuit în primele luni de viață la domiciliul său, iar mama copilului a consimțit acțiunea reclamantului de stabilire a paternității. De asemenea, Curtea a observat că, după ce a convocat ambii părinți, organul de tutelă nu a pus la îndoială existența unei legături familiale dintre reclamant și copil, ci din contra, a stabilit un drept de vizită.</p> <p>Curtea a notat că reclamantul trebuia să dispună de un cadru juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea dreptului de vizită din momentul fixării primului grafic de întrevederi. Cu toate acestea, acțiunile întreprinse de către organul de tutelă s-au limitat la îndemnarea reclamantului să apeleze la alte autorități.</p> <p>Curtea a constatat că legislația națională, în modul în care fusese interpretată și aplicată de către autorități, nu a permis protejarea intereselor reclamantului în baza Articolului 8 din Convenție.</p> <p>În consecință, Curtea a acordat reclamantului 7500 euro pentru prejudiciul moral și 2000 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Problemă de sistem – lipsa unui cadru juridic adecvat și suficient.
-----	-----------------------	--------------------------	---	---

11.	DMITRIEVA (28347/08)	26.03.2019 26.03.2019	<p>Reclamanta s-a plâns Curții în baza Articolului 6 din Convenție. Guvernul a formulat o declarație unilaterală, care însă nu a fost acceptată de către Curte, aceasta declarând cererea admisibilă.</p> <p>Examinând fondul cauzei, Curtea a accentuat că una din principalele probleme relevate în prezenta cauză este dacă reclamanta a acceptat mita ca urmare a influenței exercitate asupra ei de către V., în calitate de agent sub acoperire, sau dacă acesta din urmă, asistat de către autorități, s-a alăturat activității infracționale a reclamantei. Ținând cont de circumstanțele cauzei, Curtea a considerat că prezenta speță se referă la “categoria cauzelor de provocare”. Curtea a evidențiat că rolul lui V., în cadrul procedurii în urma denunțării, era asemănătoare cu cel al unui agent sub acoperire. Cu toate acestea, în lipsa informațiilor relevante din dosar, Curtea nu a putut să concluzioneze fără echivoc existența sau absența unei provocări din partea poliției.</p> <p>Reamintind că este necesar ca agenții sub acoperire și orice persoană care ar putea să depună mărturie cu privire la problema provocării polițienești să fie audiată de către instanță și să fie chestionată de către apărare, ori să fie prezentate cel puțin motive întemeiate atunci când este imposibil acest lucru (<i>Lagutin și alții v. Federația Rusă</i>, nr. 6228/09 și altele 4, § 101, 24 aprilie 2014, și <i>Virgil Dan Vasile</i>, nr. 35517/11, § 46, 15 mai 2018), Curtea a apreciat că instanțele naționale nu au prezentat motive detaliate și suficiente pentru a justifica absența lui I. în fața lor (a se compara cu <i>Bobeș v. România</i>, nr. 29752/05, § 39, 9 iulie 2013). În plus, Curtea de Apel Chișinău nu l-a audiat <i>in personam</i> pe V. atunci când a anulat achitarea pronunțată de către prima instanță, în timp ce declarația lui era esențială pentru a determina dacă a avut loc o provocare Astfel, Curtea a estimat că reclamanta nu a beneficiat de garanții procesuale adecvate și, prin urmare, procesul penal desfășurat împotriva ei nu a fost echitabil, ceea ce constituie o încălcare a Articolului 6 din Convenție. În cele din urmă, Curtea a acordat reclamantei 3600 de euro pentru prejudiciul moral și 2000 de euro pentru costurile și cheltuielile suportate.</p>	<p>Ministerul Afacerilor Interne</p> <p>Curtea de Apel Chișinău(decizia din 28 iunie 2007). Judecătorii A. Țurcanu, L. Catan și Gh.</p> <p>Curtea Supremă de Justiție(decizia din 5 decembrie 2007). Judecătorii A. Harghel, S. Filincova și I. Arhiliuc</p>
-----	-------------------------	--------------------------	--	--

12.	<u>COLESNIC</u> (18081/07)	05.03.2019 05.03.2019	<p>Abordând pretinsa încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Procolul nr. 1 la Convenție din cauza casării unei hotărâri irevocabile, Curtea a constatat potrivit legislației procedurale în vigoare la data faptelor, termenul de introducere a căii de atac era de cincisprezece zile de la comunicarea hotărârii integrale părților. Curtea a stabilit că, în cadrul examinării cauzei în fond, statul a fost reprezentat de către una din autoritățile sale. Reprezentantul Secției Financiare Râșcani a depus referința sa cu privire la fondul cauzei și a solicitat examinarea în lipsa lui. Din dosar rezultă că acesta a luat act de hotărârea din 9 decembrie 2002 la 25 decembrie 2002. Curtea de Apel Chișinău a admis apelul deoarece Inspectoratul Fiscal de Stat nu fusese citat la proces, nereferindu-se la faptul că interesele statului fuseseră reprezentate de o altă entitate publică. În plus, Curtea a notat că Hotărârea Guvernului nr. 972 din 11 septembrie 2001 a intrat în vigoare la o dată ulterioară celei de introducere a acțiunii în justiție de către reclamantă. Statul nu poate invoca complexitatea organizării sale interne pentru a provoca anumite consecințe doar în detrimentul reclamanților (a se vedea, <i>mutatis mutandis</i>, <i>Magomedov și alții v. Federația Rusă</i>, nr. 33636/09 și altele 9, § 93, 28 martie 2017). Curtea a tratat în repetate rânduri cauze care ridică probleme similare cu cele din prezenta cauză și a constatat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (<i>Popov v. Moldova</i> (nr. 2), nr. 19960/04, §§ 57-58, 6 decembrie 2005, <i>Melnic v. Moldova</i>, nr. 6923/03, §§ 38-44, 14 noiembrie 2006, și <i>Istrate v. Moldova</i>, nr. 53773/00, §§ 46-61, 13 iunie 2006). Astfel, Curtea a considerat că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, din cauza casării hotărârii irevocabile din 9 decembrie 2002.</p> <p>Cu referire la pretinsa încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, determinată de durata excesivă a procedurii, Curtea a concluzionat că plângerile reclamantei cu privire la durata excesivă a procedurii trebuie să fie respinse, potrivit Articolului 35 §§ 1 și 4 din Convenție, din motivul neepuizării căilor de atac interne (<i>Besliu v. Republica Moldova</i>, nr. 28178/10, §§ 23-24, 9 iulie 2013).</p> <p>În cele din urmă, Curtea a acordat reclamantei 2000 euro pentru prejudiciul moral și 630 euro pentru costurile și cheltuielile suportate.</p>	<p>Serviciul Fiscal de Stat</p> <p>Curtea de Apel Chișinău(decizia din 15 noiembrie 2006). Judecătorii D. Manole, M. Anton și V. Bogoroș</p>
-----	-------------------------------	--------------------------	---	--

13.	COCU și CALENTIEV (20919/15)	09.04.2019 09.04.2019	<p>Invocând Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în fața Curții, reclamantii s-au plâns de încălcarea dreptului de acces la justiție din cauza încetării, de către Curtea Supremă de Justiție, a procesului civil intentat de către aceștia.</p> <p>Curtea a notat că, deși este de acord cu argumentul Guvernului că recunoașterea hotărârii de lucru judecat a avut un scop legitim, <i>id est</i> respectarea principiului de securitate a raporturilor juridice, totuși ea a reținut că, prin decizia sa de a înceta procesul pe motiv că existase o sentință de încasare din contul condamnăților a prejudiciului material și moral, Curtea Supremă de Justiție nu a efectuat nici o evaluare cu privire la sumele dispuse de către instanța de apel pentru prejudiciul material, nici cu privire la acțiunea în ordine civilă de obținere a unor despăgubiri pentru alte prejudicii. În consecință, reclamantii au fost lipsiți de posibilitatea de a le fi rambursate restul sumelor solicitate în calitate de despăgubire pentru orice prejudiciu material.</p> <p>În cele din urmă, Curtea a constatat că, prin decizia de încetare a procesului, Curtea Supremă de Justiție a eșuat să mențină un raport rezonabil de proporționalitate dintre mijloacele utilizate și scopul urmărit. Din acest motiv, Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție. Ținând cont de constatarea sa în baza Articolului 6 § din Convenție, Curtea nu a considerat necesar să examineze plângerea în baza Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Curtea a acordat fiecărui reclamant câte 3000 euro pentru prejudiciul moral și suma totală de 1260 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Curtea Supremă de Justiție(decizia din 22 decembrie 2004). Judecătorii V. Macinskaia, V. Tataru, S. Novac, T. Chișcă-Doneva și A. Cobăneanu
-----	---------------------------------	--------------------------	--	--

14.	ROMANENCO (59252/13)	09.04.2019 09.04.2019	<p>Invocând Articolul 6 § 1 din Convenție, reclamanții s-au plâns de caracterul nemotivat și contradictoriu al unei decizii pronunțate de către Curtea Supremă de Justiție.</p> <p>Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că atât instanța de fond cât și Curtea de Apel Chișinău au respins cererile băncii C. pe motiv că, potrivit jurisprudenței naționale, prelungirea unui contract de ipotecă nu a fost valabilă în absența acordului scris al părților și, respectiv, a înregistrării gajului la Cadastru, iar termenul-limită de rambursare a creditului de către reclamanți constituia data de 21 septembrie 2009, în modul prevăzut în acordul suplimentar din februarie 2007.</p> <p>De asemenea, Curtea a stabilit că reclamanții au invocat acest argument în fața Curții Supreme de Justiție, făcând referire și la jurisprudența națională relevantă pentru acest caz, însă instanța supremă a eșuat să examineze acest argument. Curtea a luat act de casarea de către Curtea Supremă de Justiție a deciziilor instanțelor inferioare, de dispunerea evacuării reclamanților din apartamentul ce le aparținea cu drept de proprietate privată și de transmiterea silită a acestuia în beneficiul băncii C., fără a examina cel mai important argument al reclamanților. În opinia Curții, argumentul reclamanților cu referire la nerespectarea procedurii de semnare și înregistrare a ultimului acord adițional a fost relevant și determinant, iar Curtea Supremă de Justiție ar fi trebuit să respingă recursul băncii C. și să mențină soluțiile instanțelor inferioare. Prin urmare, Curtea a statuat că procedurile naționale în prezenta cauză nu fuseseră echitabile, hotărând că avuse loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție. Curtea a acordat reclamanților 3600 euro pentru prejudiciul moral și 1315 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Curtea Supremă de Justiție(decizia din 15 mai 2013). Judecătorii I. Sîrcu, V. Macinscaia, T. Chișcă-Doneva, I. Vîlcov, V. Clevadi
-----	-------------------------	--------------------------	--	--

15.	OZDIL ș.a. (42305/18)	11.06.2019 11.09.2019	<p>Cauza vizează pretinsa extrădare camuflată a cinci cetățeni turci căutați de către autoritățile turcești pentru pretinsele legături cu mișcarea FethullahGülen. Reclamantii erau profesori la rețeaua de școli „Orizont” din Republica Moldova.</p> <p>În fața Curții reclamantii au invocat încălcarea Articolului 5 § 1 (f), Articolului 6 § 1 și Articolului 8 din Convenție, precum și a Articolului 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție.</p> <p>Curtea nu a acceptat că în circumstanțele prezentei cauze recurgerea la instanțele naționale ar fi putut fi considerată drept un remediu eficient după transferul reclamanților în Turcia (a se vedea <i>Çonka v. Belgia</i>, nr. 51564/99, § 46, CEDO 2002-I; și <i>De Souza Ribeiro v. Franța</i> [MC], nr. 22689/07, §§ 94-97, CEDO 2012). Mai mult decât atât, Guvernul nu a indicat că instanțele naționale ar fi fost în stare să dispună eliberarea reclamanților din detenție în Turcia și reîntoarcerea lor ulterioară în Republica Moldova. Așadar, Curtea a respins obiecția respectivă. În același context al admisibilității, Curtea a considerat că Articolul 6 § 1 din Convenție nu este aplicabil în prezenta cauză.</p> <p>Referitor la pretinsa încălcare a Articolului 5 § 1 din Convenție, Curtea a concluzionat că privarea de libertate a reclamanților la 6 septembrie 2018 nu fusese legală sau necesară în sensul Articolului 5 § 1 (f), și nici lipsită de arbitrar. Privarea lor de libertate a constituit un transfer de persoane, în afara cadrului legal, de pe teritoriul statului reclamat în Turcia, care ar fi eludat toate garanțiile oferite reclamanților de către dreptul național și internațional. Așadar, a avut loc o încălcare a Articolului 5 § 1 din Convenție.</p> <p>Cu referire la pretinsa încălcare a Articolului 8 din Convenție, Curtea a constatat că ingerința în viața privată și de familie nu a fost în conformitate cu o „lege” care ar fi corespuns exigențelor Convenției (a se vedea, <i>mutatis mutandis</i>, <i>Al-Nashif v. Bulgaria</i>, nr. 50963/99, § 128, 20 iunie 2002). Respectiv, a existat o încălcare a Articolului 8 din Convenție.</p> <p>Curtea a acordat fiecărui reclamant câte 25000 euro pentru prejudiciul moral suferit. Din moment ce reprezentantul reclamanților nu a justificat în nici un fel pretențiile sale cu privire la pretinsele costuri și cheltuieli suportate, Curtea a decis să nu-i acorde o despăgubire în acest sens.</p>	<p>Biroul Migrație și Azil O. Poalelungi (directorul Biroului Migrație și Azil).</p> <p>Serviciul de Informații și Securitatea V. Botnari (directorul Serviciului de Informații și Securitate).</p>
-----	--------------------------	--------------------------	---	---

16.	CONSTRUCT S.R.L. (16974/15)	CONFORT	28.05.2019 28.05.2019	<p>Societatea reclamantă s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând că instanțele judecătorești naționale au dispus anularea în mod arbitrar a unei hotărâri judecătorești definitive pronunțată în favoarea sa, prin admiterea unui apel depus în afara termenului legal, <i>id est</i> 30 de zile.</p> <p>Curtea a notat că termenul pentru depunerea cererii de apel de către Inspectoratul Fiscal de Stat Strășeni împotriva hotărârii din 26 decembrie 2013 expirase la 27 ianuarie 2014 și, prin urmare, apelul din 5 februarie 2014 fusese depus în afara termenului legal. Astfel, Curtea a notat că instanțele naționale au încălcat principiul securității raporturilor juridice și, respectiv, dreptul societății reclamante la un proces echitabil garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție. De asemenea, Curtea a statuat că avut loc și încălcarea Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, stabilind că soluția dispusă de către instanțele judecătorești după admiterea cererii tardive de apel a generat încălcarea dreptului companiei reclamante la respectarea bunurilor sale.</p> <p>Curtea a acordat societății reclamante 15544.66 euro pentru prejudiciul material, 2000 de euro pentru prejudiciul moral și 487 euro în calitate de costuri și cheltuieli.</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 8 octombrie 2014, prin care a fost admis apelul tardiv, fiind casată încheierea Curții de Apel Chișinău cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă în afara termenului legal, și s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel): Svetlana Novac Tatiana Vieru Oleg Sternioală</p> <p>Curtea de Apel Chișinău (decizia din 28 ianuarie 2015, prin care a fost anulată hotărârea definitivă a instanței de fond, pronunțată în favoarea societății reclamante): Victor Pruteanu Ana Gavrilița Ludmila Popova</p> <p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 10 iunie 2015, prin care s-a respins recursul societății reclamante, ca fiind inadmisibil): Valeriu Doagă Sveatoslav Moldovan Galina Stratulat</p>
-----	-----------------------------------	---------	--------------------------	---	---

17.	<p>CONSOCIVIL SRL și ZELINSCHI (27773/05 și 5314/06)</p>	<p>Compania reclamantă și reclamanții s-au plâns în fața Curții de încălcarea drepturilor lor garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând că anularea hotărârilor irevocabile pronunțate în favoarea lor a încălcat principiul securității raporturilor juridice și, prin urmare, dreptul la respectarea bunurilor lor.</p> <p>Cu referire la cererea nr. 27773/05, Curtea a reiterat principiile generale cu privire la statul de drept și principiul securității raporturilor juridice enunțate anterior în mai multe hotărâri ale sale (<i>Roșca v. Republica Moldova</i>, nr. 6267/02, §§ 24-25, 22 martie 2005 și <i>Oferta Plus SRL v. Republica Moldova</i>, nr. 14385/04, §§ 97-98, 19 decembrie 2006). Referindu-se la circumstanțele prezentei cauze, <i>id est</i> anularea unei hotărâri irevocabile pronunțate în favoarea companiei reclamante, Curtea și-a reiterat poziția că reexaminarea unui cauze doar din cauza existenței a două puncte de vedere cu privire la același subiect constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil (<i>Gridan și alții v. România</i>, nr. 28237/03, § 16, 4 iunie 2013).</p> <p>Cu referire la cererea nr. 5314/06, Curtea a reiterat faptul că admiterea unei cereri de revizuire pe motiv că au fost descoperite circumstanțe noi, în absența unor argumente din partea instanțelor naționale cu privire la motivele pentru care asemenea circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei nu ar fi putut fi cunoscute și prezentate la examinarea cauzei în fond, constituie o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (<i>Popov v. Republica Moldova (nr. 2)</i>, nr. 19960/04, §§ 48-54 și <i>Oferta Plus SRL</i>, citată supra, §§ 103-107). Prin urmare, Curtea a stabilit că aceste elemente sunt suficiente pentru a concluziona că, în prezenta cauză, Curtea Supremă de Justiție a utilizat procedura de revizuire într-o manieră incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice.</p> <p>În consecință, Curtea a constatat că în ambele cauze a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, acordând companiei reclamante 1500 de euro pentru prejudiciul moral și 1100 euro în calitate de costuri și cheltuieli, iar reclamanților 142000 euro pentru prejudiciul material.</p>	<p>CONSOCIVIL SRL Curtea Supremă de Justiție (decizia din 10 martie 2005 prin care s-a admis recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău cu privire la respingerea cererii de revizuire, astfel fiind casată hotărârea definitivă pronunțată în favoarea societății reclamante): Ion Muruianu Nina Cernat Iurie Șumcov</p> <p>ZELINSCHI Curtea Supremă de Justiție (încheierea din 28 septembrie 2005 prin care s-a admis cererea de revizuire și s-a dispus casarea hotărârii pronunțate în favoarea reclamanților): M. Poalelungi N. Timofti Iu. Cimpoi Iu. Sârcu D. Vition</p>
-----	--	--	---

18.	VIERU (25763/10)	18.06.2019 18.06.2019	<p>Invocând Articolul 6 § 1 din Convenție, reclamantul s-a plâns că anularea încheierii irevocabile din 26 iunie 2009 i-a încălcat dreptul la un proces judiciar echitabil. Curtea a notat că motivul casării încheierii din 26 iunie 2009 a fost presupusul caracter ilegal al acesteia. Cu toate acestea, Curtea Supremă de Justiție nu a oferit vreo explicație, limitându-se doar la o nouă apreciere a constatărilor judecătorului primei instanțe. În asemenea circumstanțe, Curtea a considerat că procedura de recurs în anulare în prezenta cauză a constituit de fapt un „apel deghizat”, scopul căruia era de a obține o reexaminare a cauzei, și nu o revizuire veritabilă, așa cum este reglementată de normele pertinente ale Codului de procedură penală. Prin urmare, Curtea a subliniat că nu a fost asigurat un echilibru corect dintre interesele reclamantului și necesitatea de a asigura eficiența sistemului justiției penale. În consecință, Curtea a acordat reclamantului 2000 euro pentru prejudiciul moral și 1787.50 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 26 ianuarie 2010 prin care a fost admis recursul în anulare și dispusă rejudecarea cauzei penale):</p> <p>Constantin Gurschi Olga Adam Mihail Macar Nicolae Gordila Tudor Popovici</p>
-----	---------------------	--------------------------	--	---

19.	CANȚER și MAGALEAS (7529/10)	18.06.2019 18.06.2019	<p>Reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, invocând condamnarea lor de către o instanță care nu poate fi calificată nici stabilită prin lege, nici independentă, precum și de faptul că nu au avut parte de un proces echitabil. La 2 martie 2005 reclamanții au fost arestați de către așa-numitele forțe de ordine ale „rmn”, fiind bănuți de comiterea unui omor. La 1 iunie 2009 reclamanții au fost condamnați la 14,5 ani și, respectiv, 14 ani privațiune de libertate. La 4 august 2009 așa-numita curte cupremă de justiție a „rmn” a menținut sentința. În decembrie 2014 reclamanții au depus un recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova. La 14 februarie 2015 Curtea Supremă de Justiție a admis recursul reclamanților și a casat sentința instanței de judecată din „rmn”, deoarece aceasta fusese emisă de către o instanță neconstituțională. Reclamanții au fost eliberați din detenție la 20 iulie și, respectiv, 20 august 2015.</p> <p>Cu privire la jurisdicția statelor reclamate în legătură cu evenimentele produse în raioanele de est ale Republicii Moldova, Curtea a reiterat principiile generale menționate în cauzele <i>Ilașcu și alții</i>, <i>Catan și alții</i> și <i>Mozer</i>. Curtea a notat că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive de a întreprinde măsuri adecvate și suficiente pentru a proteja drepturile reclamanților în baza Articolelor 3, 5 și 13 din Convenție. Cu referire la responsabilitatea Federației Ruse, Curtea a stabilit că aceasta a exercitat un control efectiv asupra autorităților „rmn” în perioada relevantă în speță. Astfel, Curtea a recunoscut încălcarea Articolului 6 § 1 de către Federația Rusă, obligând guvernul rus să achite fiecărui reclamant câte 6000 de euro pentru prejudiciul moral, precum și 4080 euro în calitate de costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
-----	---------------------------------	--------------------------	---	---

20.	BODIU (7516/10)	18.06.2019 18.06.2019	<p>Invocând Articolul 6 § 1 din Convenție, și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție reclamantul s-a plâns că de fapt Curtea Supremă de Justiție a anulat hotărârea adoptată în favoarea sa, fără a-și motiva decizia de a admite un recurs depus în afara termenului-limită. Curtea a notat că, în recursul său, H. nu a explicat ce a împiedicat-o să afle mai devreme despre decizia instanței de apel sau să menționeze dacă a încercat să se intereseze de soarta propriei sale cereri de apel. Cu toate acestea, Curtea Supremă de Justiție a calculat termenul de două luni de la data indicată de către H. În consecință, Curtea a reținut instanța supremă nu a aplicat jurisprudența sa cu privire la obligația părților de a acționa cu diligență și cu bună credință. De asemenea, Curtea Supremă de Justiție a omis să constate motivul din care H. nu a informat instanța de apel cu privire la schimbarea adresei sale sau dacă acesta s-a interesat de evoluția examinării cererii sale de apel. Curtea a mai constatat că admiterea cererii de recurs a lui H. după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar care s-a încheiat cu o hotărâre judecătorească definitivă și executorie. În consecință, Curtea Supremă de Justiție a încălcat principiul securității juridice și a încălcat dreptul reclamantului la un proces echitabil în baza Articolului 6 § 1 din Convenție. Prin urmare, Curtea a acordat reclamantului 2000 euro pentru prejudiciul moral și 500 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 16 octombrie 2009 prin care s-a admis un recurs tardiv, astfel fiind casată hotărârea pronunțată în favoarea reclamantului):</p> <p>Iulia Sîrcu Valeriu Doagă Tatiana Răducanu Tamara Chișcă-Doneva Andrei Plămădeală</p>
-----	--------------------	--------------------------	--	--

21.	VIRPROD-LUX S.R.L. (5067/08)	18.06.2019 18.06.2019	<p>Compania reclamantă s-a plâns în fața Curții de încălcarea Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție declarând că procesul nu a fost echitabil, deoarece instanțele naționale au eșuat în aplicarea termenului de prescripție în conformitate cu normele Codului civil precedent.</p> <p>Curtea a accentuat, <i>inter alia</i>, că autoritățile naționale nu au recunoscut încălcarea drepturilor garantate de Convenție și că nici o reparație a prejudiciului provocat nu a avut loc. Cu privire la pretinsa încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, Curtea a notat că termenul de prescripție pentru contestarea vânzării expirase în 2004. Acest fapt a fost confirmat de către Curtea de Apel Economică. Cu toate acestea, Curtea Supremă de Justiție a decis să admită acțiunea Procuraturii Generale în conformitate cu prevederile Codului Civil vechi, dar să aplice normele noului Cod Civil, care a intrat în vigoare în iunie 2003. Curtea nu a contestat puterea statului de a adopta o legislație nouă care ar reglementa termenii de prescripție în procesul civil. În același timp, implementarea acelor reglementări noi nu este compatibilă cu Convenția în cazul în care ele modifică situații juridice devenite definitive urmare a aplicării termenului de prescripție relevant înainte de adoptarea unei asemenea legislații. Admiterea contrariului ar însemna recunoașterea faptului că statul este liber să ignore un termen-limită și să conteste situații juridice definitive prin simpla recurgere la puterea sa de a adopta legislație nouă după expirarea termenului-limită respectiv (a se vedea <i>Ipteh SA și alții v. Moldova</i>, nr. 35367/08, § 35, 24 noiembrie 2009). Curtea a notat că respectiva concluzie pare a fi în concordanță cu articolul 6 din noul Cod civil, care stabilește că acesta nu poate avea efect retroactiv și „nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior”. Așadar, Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție din cauza admiterii acțiunii Procuraturii Generale, contrar principiului securității raporturilor juridice.</p> <p>Cu referire la pretinsa încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, Curtea a considerat că admiterea acțiunii Procuraturii Generale a constituit o ingerință nejustificată în dreptul la proprietate al companiei reclamante, deoarece nu a fost menținut un echilibru corect și compania reclamantă a fost nevoită să suporte o povară excesivă (a se vedea, <i>mutatis mutandis</i>, <i>Brumărescu v. România</i> [MC], nr. 28342/95, §§ 75-80, CEDO, 1999-VII). Precum în <i>Dacia SRL v. Moldova</i> (nr. 3052/04, 18 martie 2008), instanțele naționale nu au oferit nicio justificare pentru ingerința imputată. Prin urmare, a avut loc o încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 11 octombrie 2007, prin care s-a admis recursul tardiv depus de către Procuratura Generală):</p> <p>Natalia Moldovanu Nina Cernat Ion Vilcov</p>
-----	---------------------------------	--------------------------	---	---

			Curtea a acordat companiei reclamante 35092,21 de euro pentru prejudiciul material, 2000 de euro pentru prejudiciul moral și 1610 euro pentru costurile și cheltuielile suportate.	
22.	COTOFAN (5659/07)	18.06.2019 18.06.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 13 din Convenție, invocând lipsa unui remediu efectiv, și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând sechestrarea autoturismului personal și, respectiv, ingerința ilegală în dreptul său de proprietate din cauza aplicării unei amenzi în privința sa, în condițiile în care automobilul reclamantului fusese înregistrat de către autoritățile Republicii Moldova și avea numere de înregistrare moldovenești.</p> <p>Cu privire la jurisdicția statelor reclamate în legătură cu evenimentele produse în raioanele de est ale Republicii Moldova, Curtea a reiterat principiile generale menționate în cauzele <i>Ilașcu și alții</i>, <i>Catan și alții</i> și <i>Mozer</i>. Curtea a notat că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive de a întreprinde măsuri adecvate și suficiente pentru a proteja drepturile reclamantilor în baza Articolelor 3, 5 și 13 din Convenție.</p> <p>Curtea a recunoscut încălcarea Articolului 13 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție de către Federația Rusă, obligând guvernul rus să-i achite reclamantului 44 euro pentru prejudiciul material, 3000 pentru prejudiciul moral, precum și 2000 euro cu titlu de costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă

23.	SOBCO și GHENT (3060/07 și 45533/09)	18.06.2019 18.06.2019	<p>Reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza Articolelor 6 § 1 și 13 din Convenție, invocând lipsa unui proces echitabil, deoarece presupusele instanțe ale autoproclamatei „rmn” nu au fost instituite prin lege, iar judecătorii nu au fost independenți și imparțiali.În 2005 reclamanții au fost concediați de la locul de muncă. Prin urmare aceștia au acționat angajatorul în judecată. Procedurile de judecată au început în 2005 și s-au finalizat la 15 iunie 2006 și, respectiv, 19 februarie 2009, acțiunile reclamanților fiind respinse. Ambele cauze au fost examinate cu mai multe încălcări procedurale de către așa-numita curte supremă de justiție a „rmn”, fiind totodată interzisă examinarea materialelor cauzei.</p> <p>Curtea a recunoscut încălcarea Articolului 6 § 1 de către Federația Rusă, menționând că nu a fost necesar să se examineze, în mod separat, plângerea cu privire la Articolul 13, obligând guvernul rus să achite fiecărui reclamant câte 3000 de euro pentru prejudiciul moral, precum și 1200 de euro în calitate de costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
24.	BELCENCOV (4457/09)	18.06.2019 18.06.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, invocând casarea de către Curtea Supremă de Justiție a sentinței sale de achitare fără a-l fi citat și audiat în persoană și fără a fi audiat martorii pe ale căror declarații s-ar fi bazat condamnarea sa. De asemenea, el a invocat lipsa de imparțialitate a instanțelor naționale.</p> <p>Curtea a reiterat că atunci când unei instanțe ierarhic superioare i se cere să examineze o cauză atât în fapt, cât și în drept, și să facă o evaluare deplină a chestiunii cu privire la vinovăția sau nevinovăția unei persoane, ea nu poate să ia o decizie în acest sens fără o evaluare directă a probelor.Curtea a notat că principalele probe împotriva reclamantului au fost declarațiile martorilor, potrivit cărora el ar fi fost implicat în scheme de trafic de femei în scop de exploatare sexuală. Prin urmare, ponderea declarațiilor martorilor a fost foarte importantă pentru soluționarea cauzei. Curtea de Apel a achitat reclamantul după ce a audiat reclamantul și victima, considerând că probele acuzării nu erau suficiente pentru a condamna reclamantul. Cu toate acestea, după reexaminarea cauzei, Curtea Supremă de Justiție a dezaprobat constatările instanței de apel cu privire la aprecierea probelor, menținând sentința primei instanțe. Curtea Supremă de Justiție însă nu a reaudiat nici reclamantul și nici vreun martor, ci s-a bazat pe declarațiile lor anexate la dosar.Mai mult decât atât, Curtea Supremă de Justiție nu pare să fi depus vreun efort real pentru a informa reclamantul despre procedură. Deși a expediat reclamantului o citație, restituită de către oficiul poștal, instanța supremă nu a întreprins alte acțiuni pentru a contacta reclamantul sau avocatul său.</p>	Curtea Supremă de Justiție (decizia din 1 aprilie 2008 prin care a fost casată decizia Curții de Apel Bender privind achitarea reclamantului): Sergiu Furdui Vladimir Timofti Constantin Alerguș Tudor Popovici Olga Adam

			<p>Prin urmare, Curtea a considerat că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și nu a considerat necesar să examineze alte aspecte cu referire la echitatea procedurii, acordând reclamantului 5000 euro pentru prejudiciul moral suferit.</p>	
--	--	--	--	--

25.	MITITELU și ANTONOVICI (15989/11)	02.07.2019 02.07.2019	<p>Invocând încălcarea Articolelor 6 §§ 1 și 3 din Convenție, reclamanții s-au plâns că procesul penal desfășurat împotriva lor nu a fost echitabil, deoarece ei ar fi fost condamnați în baza declarațiilor martorului acuzării A. B., oferite autorităților din Germania, fără a avea posibilitatea de a-i adresa întrebări și fără ca acesta să fi fost reaudiat.</p> <p>Curtea a notat că reclamanții nu au renunțat la dreptul lor de a verifica declarațiile lui A. B. și au invocat în recursul lor că declarațiile acestuia, oferite autorităților din Germania, nu puteau fi folosite ca probe fără ca acesta să fie audiat și de către instanța de judecată. De asemenea, Curtea a subliniat că deși autoritățile Republicii Moldova au încercat să îl citeze o dată pe A. B., ele au renunțat la tentativele lor după ce A. B. nu s-ar fi conformat solicitării. Totodată, deși A. B. a recunoscut autorităților din Germania că a ajutat reclamanții să ascundă corpul victimei, autoritățile Republicii Moldova nu au luat în considerare posibilitatea de a-l pune sub învinuire pentru complicitate la omor și să solicite extrădarea lui de către autoritățile din Germania. La fel, acestea nu au luat în considerare posibilitatea de a-l audia prin videoconferință. Prin urmare, Curtea nu a fost convinsă că autoritățile naționale au întreprins toate eforturile rezonabile pentru a asigura prezența martorului A. B. la proces. Totodată, în opinia Curții, condamnarea reclamanților s-a bazat exclusiv pe declarațiile lui A. B., deoarece celelalte probe erau indirecte și nu puteau determina în mod direct condamnarea reclamanților.</p> <p>În cele din urmă, Curtea a notat că instanțele naționale superioare nu au explicat de ce au ajuns la o altă concluzie decât prima instanță cu privire la valoarea probantă a declarațiilor lui A. B., acestea eșuând să verifice credibilitatea declarațiilor martorului. Prin urmare, Curtea a conchis că reclamanților le-a fost restricționat dreptul de a audia martorul A. B., declarațiile căruia au jucat un rol decisiv în condamnarea lor. Prin urmare, Curtea a constatat că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a acordat reclamanților câte 3000 euro pentru prejudiciul moral și suma totală de 1500 de euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 18 ianuarie 2011, prin care a fost respins recursul reclamanților): Ion Arhiliuc Olga Adam Constantin Alerguș</p> <p>Curtea de Apel Chișinău (decizia din 25 februarie 2010, prin care a fost anulată sentința de achitare a reclamanților): X. Ulianoschi D. Panov Gh. Iovu</p>
-----	--------------------------------------	--------------------------	---	---

26.	GHEORGHÎĂ (5334/06)	02.07.2019 02.07.2019	<p>Invocând încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, reclamantul s-a plâns de respingerea recursului său de către Curtea Supremă de Justiție, astfel fiind privat de dreptul de acces la justiție.</p> <p>Curtea a notat că interpretarea extrem de restrictivă oferită de către Curtea Supremă de Justiție a prevederilor articolului 429 alin. 4 din Codul de procedură civilă a încălcat dreptul reclamantului la o cale de atac în fața acestei instanțe, a cărei decizie nu fusese proporțională cu scopul legitim urmărit (a se vedea <i>mutatis mutandis</i>, <i>Stone Court Shipping Company, S.A. v. Spania</i>, nr. 55524/00, § 42, 28 octombrie 2003). Astfel, instanțele naționale au încălcat dreptul de acces la o instanță a reclamantului, garantat de către Articolul 6 § 1 din Convenție. Prin urmare, Curtea a acordat reclamantului 1500 euro pentru prejudiciul moral și 500 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 28 septembrie 2005, prin care a fost respins recursul reclamantului, deoarece nu contestase cu apel hotărârea primei instanțe):</p> <p>Dumitru Visternicean Vasile Tataru Ala Cobăneanu Sveatoslav Moldovan Nicolae Clima</p>
27.	MELNIC (46351/08)	02.07.2019 02.07.2019	<p>Invocând Articolul 6 § 1 din Convenție, reclamanta s-a plâns că admiterea unei acțiuni de către instanțele naționale după expirarea termenului de prescripție de trei ani a încălcat dreptul său la un proces echitabil. De asemenea, ea a pretins încălcarea drepturilor sale în baza Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție ca urmare a pierderii dreptului de proprietate asupra terenului.</p> <p>Curtea a notat că, în conformitate cu articolul 78 din Codul civil în vigoare la momentul respectiv, instanțele de toate nivelurile trebuiau să verifice din oficiu dacă termenul de prescripție împiedica examinarea cauzei împotriva reclamantei. Mai mult, Curtea a constatat că nu putea fi invocat că instanțele nu fuseseră conștiente de această problemă, deoarece reclamanta a invocat-o în mod expres în fața primei instanțe, care de fapt a și confirmat argumentul respectiv. În absența unui răspuns specific și explicit, Curtea a menționat că este imposibil de stabilit dacă celelalte instanțe pur și simplu au neglijat să se pronunțe cu privire la chestiunea legată de termenul de prescripție sau dacă intenționau să o respingă. În acest ultim caz, <i>id est</i> dacă instanțele intenționau să o respingă, atunci ele au eșuat să specifice motivele pentru a decide astfel.</p>	<p>Curtea de Apel Chișinău (decizia din 4 octombrie 2007, prin care a fost admisă acțiunea depusă în afara termenului de prescripție, fără a specifica motivele care au determinat adoptarea acestei soluții):</p> <p>Nelea Budăi Nina Traciuc Ion Secieru</p> <p>Curtea Supremă de Justiție (decizia din 12 martie 2008, prin care a fost menținută hotărârea instanței de apel, fără a face referire la expirarea termenului de prescripție):</p> <p>Dumitru Visternicean Sveatoslav Moldovan Galina Stratulat Ion Corolevschi Valeriu Doagă</p>

			<p>Curtea a concluzionat că procedurile naționale în prezenta cauză nu au fost echitabile și că, în consecință, a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, acordînd reclamantei 1500 de euro pentru prejudiciul moral și 1000 de euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	
--	--	--	--	--

28.	ELECTRONSERVICE-NORD S.A. (12918/12)	02.07.2019 02.07.2019	<p>Invocând încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție, compania reclamantă s-a plâns în fața Curții de casarea unei deciziei irevocabile. Prin admiterea cererii de revizuire, Curtea de Apel a încălcat principiul securității raporturilor juridice și „dreptul la un tribunal” al companiei reclamante, garantate de către Articolul 6 § 1 din Convenție (a se vedea, <i>mutatis mutandis</i>, <i>Roșca v. Moldova</i>, nr. 6267/02, 22 martie 2005). Astfel, Curtea a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție.</p> <p>De asemenea, compania reclamantă s-a plâns că încheierea Curții de Apel din 16 noiembrie 2011 a avut drept efect încălcarea dreptului la respectarea bunurilor sale, după cum este prevăzut de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Curtea a reiterat că datoria în baza unei hotărâri judecătorești poate fi considerată un „bun” în sensul Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea, <i>inter alia</i>, <i>Burdov v. Federația Rusă</i>, nr. 59498/00, § 40, CEDO 2002-III). Casarea unei hotărâri devenită irevocabilă și fără drept de atac constituie o ingerință în dreptul beneficiarului hotărârii judecătorești la respectarea bunurilor sale (a se vedea <i>Brumărescu v. România</i>, nr. 28342/95, § 74, CEDO 1999-VII). Curtea a constatat că o asemenea ingerință nu a fost justificată, deoarece nu fusese asigurat un echilibru corect, iar compania reclamantă fusese obligată să suporte o sarcină individuală și excesivă. Astfel, a avut loc o încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Curtea a acordat companiei reclamante 2000 de euro pentru prejudiciul moral și 800 de euro pentru costurile și cheltuielile suportate. Problema oferirii satisfacției echitabile pentru prejudiciul material în baza Articolului 41 din Convenție a fost rezervată pentru o examinare ulterioară, ținându-se cont inclusiv de posibilitatea părților de a ajunge la un acord în acest sens.</p>	<p>Curtea de Apel Chișinău (încheierea din 16 noiembrie 2011, prin care a fost admisă cererea de revizuire și casată decizia irevocabilă pronunțată în favoarea societății reclamante):</p> <p>Ion Secieru Marina Anton Ana Gavrilița</p>
-----	---	--------------------------	--	---

29.	ANTONOV și ALȚII (315/10, 1153/10 și 1158/10)	02.07.2019 02.07.2019	<p>Cauza rezidă în trei cereri separate, în care reclamanții au invocat faptul deținerii lor în condiții inumane în penitenciarele din „rmn”, contrar Articolului 3 din Convenție. Reclamantul în cauza <i>Bezrodnii</i> s-a plâns, totodată, în legătură cu pretinsa sa maltratare la care a fost supus pe durata detenției, în scopul obținerii declarațiilor auto-incriminatoare, și lipsa asistenței medicale în acest sens. De asemenea, reclamanții s-au plâns în baza Articolelor 5 și 8 din Convenție, motivând că detenția lor a fost dispusă de către „instanțe” care nu fuseseră instituite prin lege, iar vizitele rudelor nu au fost permise pe durata aflării lor în detenție. Totodată, reclamanții au invocat lipsa unui remediu național efectiv în privința plângerilor referitoare la încălcarea drepturilor lor prevăzute de către Convenție.</p> <p>Cu referire la responsabilitatea Federației Ruse, în toate aceste cauze Curtea a stabilit că ea a exercitat un control efectiv asupra structurilor „rmn” în perioadele relevante în speță și a hotărât că a avuse loc încălcarea Articolelor 3, 5 § 1, 8 și 13 din Convenție de către guvernul rus, acordând fiecărui reclamant câte 9750 de euro pentru prejudiciu moral și 1500 de euro în calitate de costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
-----	--	--------------------------	--	---

30.	PANTELEICIUC (57468/08)	02.07.2019 02.07.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în baza Articolelor 5, 6 și 13 din Convenție, invocând faptul arestării sale de către o „instanță” care nu fusese instituită prin lege, în lipsa unei suspiciuni rezonabile că ar fi comis o infracțiune. De asemenea, reclamantul a invocat câteva încălcări ale drepturilor sale procedurale garantate de către Articolul 6 din Convenție.</p> <p>Cu privire la jurisdicția statelor reclamate în legătură cu evenimentele produse în raioanele de est ale Republicii Moldova, Curtea a reiterat principiile generale menționate în cauzele <i>Ilașcu și alții</i>, <i>Catan și alții și Mozer</i>, astfel concluzionând că Republica Moldova a luat toate măsurile posibile în privința restabilirii controlului în regiunea transnistreană. Cu referire la cea de-a doua parte a obligațiilor pozitive, <i>i.e.</i> de a întreprinde măsuri adecvate și suficiente pentru a proteja drepturile reclamanților prevăzute de către Convenție, Curtea a considerat că Republica Moldova a îndeplinit aceste obligații, din moment ce autoritățile constituționale nu au dispus de mijloace reale de a îmbunătăți condițiile de detenție ale reclamanților ori de a le garanta eliberarea sau transferul lor la un alt penitenciar. De asemenea, Curtea a notat faptul pornirii urmăririlor penale de către autoritățile constituționale atunci când acestea au fost sesizate de către reclamanți, însă nu s-au soldat cu succes, din cauza lipsei cooperării cu structurile „rmn”.</p> <p>Cu referire la responsabilitatea Federației Ruse, în toate aceste cauze Curtea a stabilit că ea a exercitat un control efectiv asupra structurilor „rmn” în perioadele relevante în speță. Curtea a hotărât că a avuse loc încălcarea Articolului 6 §§ 1 și 3 din Convenție de către Federația Rusă, declarând inadmisibile celelalte capete de cerere, obligând guvernul rus să achite reclamantului 7800 de euro pentru prejudiciu moral și 1500 de euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
-----	----------------------------	--------------------------	---	---

31.	BEȘLEAGĂ (48108/07)	02.07.2019 02.07.2019	<p>Reclamantul, locuitor al satului Corjova, s-a plâns în baza Articolelor 3, 5, 6, 10 și 13 din Convenție, invocând că fusese deținut contrar legii, în condiții degradante, timp de 15 zile, pentru faptul exprimării viziunilor sale politice în privința alegerilor locale ce urmau să aibă loc în Republica Moldova. El a declarat că detenția sa fusese dispusă de către o instanță din așa-numita „rmn”, care nu fusese instituită prin lege și că guvernele reclamate nu au instituit niciun remediu național eficient prin care ar fi putut să-și apere drepturile sale încălcate de către structurile „rmn”.</p> <p>Cu referire la responsabilitatea Federației Ruse, în toate aceste cauze Curtea a stabilit că ea a exercitat un control efectiv asupra structurilor „rmn” în perioadele relevante în speță.</p> <p>Astfel, Curtea a hotărât că a avuse loc încălcarea Articolelor 3, 5 § 1, 6 § 1, 10, 13 din Convenție de către Federația Rusă, obligând guvernul rus să achite reclamantului 9750 de euro pentru prejudiciu moral și 1500 de euro în calitate de costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
32.	MUHINA (342/09)	03.09.2019 03.09.2019	<p>Reclamanta s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, invocând, printre altele, că instanțele judecătorești naționale au admis o acțiune depusă împotriva acesteia în pofida faptului expirării termenului de prescripție prevăzut de lege.</p> <p>Curtea a notat că admiterea acțiunii depuse de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ în afara termenului legal și eșecul instanțelor judecătorești de a oferi o motivare justificată și suficientă cu privire la aplicabilitatea excepției prevăzute la articolul 276 din Codul civil au constituit o încălcare a dreptului reclamantei la un proces echitabil garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție.</p> <p>Curtea a acordat reclamantei 1500 euro pentru prejudiciul moral.</p>	<p>Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău Natalia Simciuc</p> <p>Curtea de Apel Chișinău N. Vascan A. Gavrilă V. Bogoroș</p> <p>Curtea Supremă de Justiție Nicolae Timofti Iulia Sîrcu Sveatoslav Moldovan</p>
33.	DOBROVITSKAYA ș.a (41660/10)	03.09.2019 03.09.2019	<p>Reclamanta s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 3 și 5 §§ 1-5 din Convenție, și a Articolului 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție. La 16 iunie 2010 reclamanta a fost citată de către „ministerul afacerilor interne” al preținsei „rmn” în contextul cauzei intentate împotriva mamei sale, care la acel moment fusese anunțată în căutare de către structurile „rmn”. Deși mama ei se afla la tratament medical în Republica Moldova, reclamanta a refuzat să divulge locația acesteia. Din acest motiv, reclamanta a fost arestată fiind informată că nu va fi eliberată din detenție decât după întoarcerea mamei sale pe teritoriul „rmn”. Cu toate acestea, reclamanta a fost eliberată din arest la 19 iunie 2010, cu condiția de a nu părăsi teritoriul „rmn”.</p> <p>Cu referire la jurisdicția statelor reclamate în raioanele de est ale Republicii Moldova, Curtea și-a reiterat principiile generale expuse în cauzele <i>Ilașcu și alții</i>, <i>Catan și alții</i> și <i>Mozer</i>. Curtea a notat că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive de a întreprinde măsuri adecvate și suficiente pentru a proteja drepturile reclamantilor.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă

			Curtea a stabilit că a avut loc încălcarea Articolelor 3 și 5 § 1 din Convenție și a Articolului 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție de către Federația Rusă, obligând guvernul rus să achite 9750 de euro pentru prejudiciul moral și 1500 de euro pentru costuri și cheltuieli.	
34.	MATCENCO (10094/10)	17.09.2019 17.09.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 5 § 1 și 5 §§ 1 și 4 din Convenție.</p> <p>Potrivit reclamantului, el a fost arestat de către autoritățile nerecunoscutei „rmn”, fiind învinuit de comiterea unei escrocherii, ulterior fiind supus relexelor tratamente prin fracturarea unui deget și simulare de execuție.</p> <p>La 20 aprilie 2010 Procuratura Generală a Republicii Moldova a deschis o cauză penală cu privire la plângerea reclamantului din cauza privării ilegale de libertate. La 29 aprilie 2010, la cererea autorităților Republicii Moldova, o delegație a Comitetului Internațional al Crucii Roșii a vizitat reclamantul în detenție. În iunie 2010 reclamantul a fost condamnat de o instanțele ilegale ale „rmn” la 9 ani de privațiune de libertate pentru comiterea escrocheriei.</p> <p>Rudele reclamantului au primit acces pentru a-l vizita abia la 20 septembrie 2010. Curtea a obligat Federația Rusă să achite reclamantului 20000 euro pentru prejudiciu moral și 1500 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
35.	BERZAN ș.a. (56618/08)	17.09.2019 17.09.2019	<p>Reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza Articolelor 3, 5 § 1 și 13 din Convenție. Reclamanții au pretins că au fost lipsiți ilegal de libertate de către autoritățile nerecunoscutei republici moldovenești nistrene. Unii reclamanții au înaintat plângeri și cu privire la lipsa unui remediu efectiv. Autoritățile constituționale ale Republicii Moldova au inițiat cauze penale pe faptul răpirii și al privării ilegale de libertate. De asemenea, în cazul ultimelor trei cereri menționate în tabelul anexat la hotărâre, datorită recursurilor înaintate de către reclamanți, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova a anulat deciziile așa-numitor instanțe „rmn”, care îi „condamnaseră” pe reclamanți. Astfel, Curtea a declarat admisibile plângerile reclamanților în baza Articolelor 3, 5 § 1 și 13 din Convenție, a recunoscut încălcarea de către Federația Rusă a Convenției și a obligat guvernul rus să achite în total 241850 euro pentru prejudiciu moral, 1600 euro pentru prejudiciu material și 15 300 euro pentru costuri și cheltuieli</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă

36.	ISTRATIIY (15956/11)	17.09.2019 17.09.2019	Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 3 și 5 § 1 din Convenție. Reclamantul a fost arestat de către structurile „rmn” la 30 iunie 2008. Prin hotărârea judecătoreiei „rmn” din Râbnîța din 8 iunie 2009, reclamantul a fost condamnat la 2,5 ani de închisoare pentru furt și escrocherie. În perioada arestului preventiv, reclamantul a fost deținut în izolatoarele de poliție din Râbnîța. La 17 iulie 2009 reclamantul a fost transferat în penitenciarul nr. 1 din Hlinaia. Potrivit unui certificat medical din 17 august 2010, reclamantul a suferit de consecințele unei leziuni cerebrale și hipertensiune arterială. La 31 decembrie 2010 reclamantul a fost eliberat de către structurile „rmn”. Curtea a obligat Federația Rusă să achite reclamantului 20000 euro pentru prejudiciu moral.	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
37.	FILIN (48841/11)	17.09.2019 17.09.2019	Reclamantul, s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 3, 5 § 1, și 13 din Convenție. La 25 martie 2009 trei persoane au sunat la ușă, prezentându-se ca polițiști moldoveni și l-au invitat pe reclamant să îi urmeze la secția de poliție din sectorul Ciocana, mun. Chișinău. El a mers împreună cu preținșii polițiști, însă la aproximativ o jumătate de oră după aceste evenimente reclamantul și-a sunat soția să o informeze că se afla la sectorul de poliție Dubăsari, într-o zonă controlată de către structurile „rmn”. La 21 octombrie 2009, judecătoria Dubăsari din „rmn” l-a găsit vinovat pe reclamant de comiterea unui jaf armat produs în „rmn”, condamându-l la 8 ani de închisoare. Hotărârea a fost menținută de către pretinsa curte supremă a „rmn”. În baza unei plângeri a reclamantului, Procuratura Generală a Republicii Moldova a deschis o cauză penală. Ulterior cauza penală a fost încetată pe motiv că nu fusese posibil de identificat vreo persoană vinovată. La 9 iulie 2010 reclamantul a introdus o acțiune civilă împotriva Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova, solicitând despăgubiri pentru reținerea și arestul său de către autoritățile „rmn”. La 22 ianuarie 2013 Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova a declarat nulitatea deciziilor instanțelor penale ale „rmn”, adoptate împotriva reclamantului. Cu referire la obligațiile pozitive ale Republicii Moldova, Curtea a constatat că reclamantul a fost arestat pe teritoriul Republicii Moldova. Totuși, Curtea a notat că din probele prezentate ea nu poate concluziona că ofițerii moldoveni au fost implicați direct în aceste evenimente. Pe de altă parte, Curtea observă că nu este contestată de către părți faptul că ofițerii „rmn” au arestat reclamantul pe teritoriul controlat de către autoritățile moldovenești și apoi l-au transportat în regiunea transnistreană. În acest sens, Curtea observă că Guvernul Republicii Moldova nu a explicat modul în care mașina ofițerilor „rmn”, cu reclamantul în interior, a putut traversa fără dificultăți posturile de control. În aceste condiții, Curtea nu este satisfăcută de faptul că autoritățile	Persoane neidentificate

			<p>moldovenesti nu au depus eforturi adecvate și suficiente pentru a împiedica reținerea ilegală a reclamantului. Astfel, Republica Moldova a fost obligată să achite reclamantului 8000 euro pentru prejudiciu moral și 800 euro pentru costuri și cheltuieli, iar Federația Rusă 12000 euro pentru prejudiciu moral și 1200 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	
38.	NEGRUȚA (3445/13)	17.09.2019 17.09.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 3 și 5 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Reclamantul a fost arestat în Rezina, oraș aflat sub controlul autorităților Republicii Moldova. Potrivit reclamantului, el a fost arestat de către ofițeri ai Centrului Național Anticorupție din Republica Moldova (în continuare „CNA”) și apoi transmis milițienilor din „rmn”. La scurt timp după reținere, reclamantul a fost transportat de către ofițerii „rmn” în regiunea transnistreană, unde reclamantul a fost pus sub acuzare pentru corupție și a rămas în arest preventiv până la 8 iunie 2012, când a fost condamnat la 4,5 ani privațiune de libertate. De asemenea, curtea supremă a „rmn”, a dispus confiscarea unei mașini care aparținea reclamantului. La 29 iunie 2012 reclamantul a fost transferat în închisoarea nr. 1 din Hlinaia. Reclamantul a susținut că fusese deținut împreună cu alți 34 de oameni într-o baracă-depozit, unii din deținuți suferind de diferite boli, inclusiv HIV/SIDA, hepatită și tuberculoză. Iar condițiile de detenție erau dezastruoase.</p> <p>La 24 ianuarie 2013 autoritățile Republicii Moldova au inițiat cauze penale împotriva celor doi ofițeri, însă acestea au fost încetate. Reclamantul a fost eliberat din detenție la 27 octombrie 2014.</p> <p>Cu referire la obligațiile pozitive ale Republicii Moldova, <i>id est</i> asigurarea respectării drepturilor reclamantului, Curtea constată că reclamantul a fost arestat pe teritoriul controlat de Republica Moldova și apoi transferat în „rmn”. Curtea constată că există o controversă între poziția reclamantului și a Guvernului Republicii Moldova cu privire la circumstanțele exacte ale arestului. În orice caz, Curtea a subliniat că nu este contestat de către părți faptul că ofițerii moldoveni au fost prezenți la fața locului la momentul reținerii a reclamantului. Curtea notează în acest sens că nimic nu indică asupra faptului că autoritățile moldovenesti au fost împiedicate să se opună acestui arest. Prin urmare nu se poate concluziona că autoritățile moldovene au depus eforturi pentru a proteja interesele reclamantului.</p> <p>Astfel, Republica Moldova a fost obligată să achite reclamantului 5600 euro pentru prejudiciu moral și 700 euro pentru costuri și cheltuieli, iar Federația Rusă 9400 euro pentru prejudiciu moral și 1200 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Ofițeri neidentificați din cadrul CCCEC

39.	UNTILOV (80882/13)	17.09.2019 17.09.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 3 și 13 din Convenție din cauza condițiilor inumane de detenție și a lipsei unui remediu efectiv. La 27 octombrie 2009 structurile „rmn” au arestat reclamantul, acesta fiind suspectat de trafic de droguri. Reclamantul a fost plasat în arest preventiv până la 26 octombrie 2011. În această perioadă el a fost deținut în sectorul de miliție Tiraspol, penitenciarul nr. 1 din Hlinaia, sectorul de miliției Bender și penitenciarul nr. 3 din Tiraspol. Cu referire la condițiile de detenție, reclamantul a invocat, inter alia, celulele supraaglomerate, lipsa aerisirii, umiditatea ridicată, veceul neseplat de celulă, mâncare de proastă calitate, precum și insecte și mușegai. La 26 octombrie 2011 pretinsa judecătorie Bender din „rmn” a declarat reclamantul vinovat de comiterea infracțiunii imputate și l-a condamnat la 16,5 ani de închisoare. La 22 noiembrie 2011 curtea supremă din „rmn” a redus pedeapsa la 15 ani de închisoare. Ulterior, reclamantul a fost transferat în penitenciarul nr. 2 din Tiraspol, în condiții de detenție necorespunzătoare.</p> <p>Astfel, Federația Rusă a fost obligată să achite reclamantului 20000 euro pentru prejudiciu moral și 1500 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
-----	-----------------------	--------------------------	---	---

40.	IOVCEV ș.a. (40942/14)	17.09.2019 17.09.2019	<p>Cauza se referă la plângerile cu privire la presiunile la care au fost supuse patru școli cu predare în limba română din regiunea transnistreană în perioada 2013 – 2014. Reclamanții sunt cinci elevi, trei părinți și 10 membri ai personalului școlilor respective.</p> <p>Școlile respective au utilizat grafia latină și au urmat curriculumul aprobat de către Ministerul Educației din Republica Moldova.</p> <p>Reclamanții au susținut că au fost supuși presiunilor structurilor „rnm” în cadrul unei campanii de hărțuire și intimidare împotriva școlilor cu predare în limba română în perioada 2013-2014.</p> <p>Reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza Articolelor 5 § 1 și 8 din Convenție, și a Articolului 2 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Cu referire însă la jurisdicția Federației Ruse, Curtea a stabilit că aceasta a exercitat un control efectiv asupra structurilor „rnm” în perioada relevantă în speță. Astfel, Curtea a hotărât că a avut loc încălcarea Articolelor 5 § 1 și 8 din Convenție și a Articolului 2 din Protocolul nr. 1 la Convenție de către Federația Rusă, obligând guvernul rus să achite câte 12000 de euro reclamanților Ion Iovcev, Tamara Muntean și Valeriu Climov, pentru prejudiciul moral suferit și câte 6000 de euro reclamanților din anexa nr. 2 și 3 la hotărâre, precum și 5000 de euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
-----	---------------------------	--------------------------	--	---

41.	BABCHIN (55698/14)	17.09.2019 17.09.2019	<p>Cauza se referă la reținerea reclamantului de către pretinsele autorități ale nerecunoscutei republici moldovenești nistrene și confiscarea bunurilor acestuia.</p> <p>În fața Curții, reclamantul s-a plâns în baza Articolelor 3, 5 §§ 1 și 4 din Convenție, și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Cu referire la jurisdicția statelor reclamate în contextul evenimentelor produse în raioanele de est ale Republicii Moldova, Curtea și-a reiterat principiile generale din cauzele <i>Ilașcu și Alții</i>, <i>Catan și alții și Mozer</i>. Curtea a notat că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive de a întreprinde măsuri adecvate și suficiente pentru a proteja drepturile reclamantului.</p> <p>Cu referire însă la jurisdicția Federației Ruse, Curtea a stabilit că aceasta a exercitat un control efectiv asupra structurilor „rmn” în perioada relevantă în speță. În lumina acestei concluzii și în conformitate cu jurisprudența sa, Curtea a considerat că nu este necesar să mai stabilească dacă Federația Rusă a exercitat un control efectiv asupra politicilor și a acțiunilor pretinsei administrații locale din raioanele de est ale Republicii Moldova (a se vedea <i>Mozer</i>, § 157). În virtutea sprijinului său militar, economic și politic continuu acordat structurilor „rmn”, care nu ar fi putut supraviețui altfel, Federația Rusă este responsabilă pentru încălcarea drepturilor reclamantului garantate de către Convenție. Astfel, Curtea a hotărât că a avut loc încălcarea Articolelor 3, 5 § 1 și 13 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție de către Federația Rusă. Curtea a rezervat aplicarea Articolului 41 din Convenție, oferindu-le părților trei luni pentru a veni cu comentarii cu referire la orice acord la care ar putea ajunge cu reclamantul.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
42.	BOTNARI (74441/14)	01.10.2019 01.10.2019	<p>La 5 iunie 2018, Curtea a emis o hotărâre în privința reclamantei prin care a constatat încălcarea Articolului 3 din Convenție, din cauza condițiilor inumane în care fusese deținută în Penitenciarul nr. 13, începând cu 5 iunie 2013 și până la data pronunțării hotărârii Curții, și a asistenței medicale necorespunzătoare. De asemenea, Curtea a constatat o încălcare a Articolului 13 din Convenție, având în vedere absența remediilor naționale efective în privința plângerilor referitoare la condițiile de detenție. Astfel, Curtea i-a acordat reclamantei 10000 de euro pentru prejudiciul moral și 1500 de euro pentru costuri și cheltuieli.</p> <p>La 6 iunie 2018, Guvernul a informat Curtea că informația prezentată de către acesta la 19 ianuarie 2018 cu referire la data eliberării reclamantei din detenție (<i>id est</i> 17 noiembrie 2016), nu fusese inclusă în hotărârea pronunțată la 5 iunie 2018. și a solicitat revizuirea hotărârii respective, în conformitate cu Articolul 80 din Regulamentul Curții.</p> <p>Curtea a acceptat cererea depusă de către Guvern și, astfel, a decis</p>	Problemă de sistem. Administrația Instituției Penitenciare nr. 13

			<p>revizuirea paragrafelor 9, 27, 28 și 50 din hotărârea pronunțată la 5 iunie 2018. Astfel, ținând cont de faptul că cererea respectivă fusese depusă la 20 noiembrie 2014, Curtea a considerat că numai plângerea referitoare la ultima perioadă de detenție în Penitenciarul nr. 13 din Chișinău, <i>id est</i> cea cuprinsă între 5 iunie 2013 și 17 noiembrie 2016, a fost depusă cu respectarea termenului limită prevăzut de către Articolul 35 din Convenție. În consecință, celelalte plângeri au fost declarate inadmisibile, în conformitate cu Articolul 35 §§ 1 și 4 din Convenție.</p> <p>Prin urmare, Curtea a decis să-i acorde reclamantei suma de 7500 de euro pentru prejudiciul moral suferit pe durata detenției sale în Penitenciarul nr. 13 în perioada 5 iunie 2013 – 17 noiembrie 2016, și 1500 de euro pentru costuri și cheltuieli, revizuiind astfel și punctul 4 din partea dispozitivă a hotărârii pronunțate la 5 iunie 2018.</p>	
43.	CAȘU (75524/13)	01.10.2019 01.10.2019	<p>În fața Curții, reclamanta s-a plâns în baza Articolului 5 § 3 din Convenție, invocând faptul că instanțele naționale nu oferiseră motive suficiente pentru aplicarea masurii preventive sub formă de arest și prelungirea detenției.</p> <p>Ținând cont de circumstanțele de fapt ale cauzei, Curtea a notat că reclamanta fusese deținută în mod repetat, de fiecare dată în baza acelorași motive, pentru aproape douăzeci de luni. Motivele păreau a fi pur și simplu parafrazate din Codul de procedură penală, fără a fi explicat cum anume ele erau aplicabile speței. Instanțele nu au explicat de ce ele considerau că reclamanta s-ar fi eschivat de la organele de anchetă sau ar fi comis din nou o infracțiune, și nici nu au explicat cum reclamanta ar fi putut falsifica probele ori influența martorii. Prolungirea automată și „la indigo” a detenției reclamantei a fost demonstrată, în continuare, prin primele încheieri (din martie și aprilie 2012), în conținutul cărora instanțele au utilizat același text. În plus, Curtea a observat că detenția reclamantei pentru aproape douăzeci de luni a fost contrară articolului 186 § 4 din Codul de procedură penală, care limita durata arestului preventiv al minorilor la patru luni. În acest context, Curtea a concluzionat că detenția reclamantei a fost excesiv de lungă, aceasta nebazându-se pe motive relevante și suficiente, și a hotărât că a avut loc o încălcare a Articolului 5 § 3 din Convenție. În final, Curtea a acordat reclamantei 3000 de euro pentru prejudiciul moral suferit.</p>	<p>Procurori Lilian Corpaci Veaceslav Balan</p> <p>Judecătorii care au prelungit arestul preventiv Anatolie Galben Nicolae Costin Daria Sușchevici Maria Avornic Angela Catană Ecaterina Palanciuc Garri Bivol</p> <p>Curtea de Apel Chișinău Tudor Micu Alexandru Șpac Vasile Grib Mihai Buruiană Ghenadie Lîșii LurieMelinteanu</p>

44.	MITROPOLIA BASARABIEI ȘI PAROHIA NAȘTEREA MAICII DOMNULUI (65637/10)	01.10.2019 01.10.2019	<p>În fața Curții, reclamantele s-au plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând că prin emiterea deciziei din 20 aprilie 2010 de casare a hotărârii definitive în favoarea acestora, Curtea de Apel Bălți a încălcat principiului securității raporturilor juridice și dreptul lor de proprietate.</p> <p>Curtea a notat că revizuirea hotărârii judecătorești definitive din 20 octombrie 2005 a fost utilizată de către Curtea de Apel Bălți într-un mod incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice. În opinia Curții, certificatul din 7 iunie 2002 prezentat de către revizuent nu fusese o circumstanță nouă ce ar fi avut o importanță fundamentală în vederea soluționării cauzei. Prin urmare, a avut loc încălcarea Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Curtea a acordat reclamantelor 2000 euro pentru prejudiciul moral și 1760 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Curtea de Apel Bălți (completul care a admis cererea de revizuire): Tatiana Duca Natalia Chircu Ruslana Burdeniuc
-----	---	--------------------------	--	--

45.	MOSCALCIUC (42921/10)	01.10.2019 01.10.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 3 și 5 § 3 din Convenție, invocând că instanțele naționale nu au motivat relevant și suficient deciziile lor cu privire la aplicarea și prelungirea arestului preventiv în privința sa și că, de asemenea, condițiile materiale de detenție erau inadecvate. La 19 martie 2019 Curtea a declarat inadmisibilă plângerea reclamantului în baza Articolului 3 din Convenție.</p> <p>Cu privire la alegația reclamantului în baza Articolului 5 § 3 din Convenție, Curtea a constatat că arestul reclamantului a fost prelungit în mod repetat, pentru o perioadă mai mare de doi ani, de fiecare dată fiind invocate aceleași temeiuri. Motivele se limitau la parafrizarea prevederilor din Codul de procedură penală cu privire la arest, fără a explica modul în care au fost acestea aplicate concret în privința reclamantului. În opinia Curții, determinant este faptul că deținerea reclamantului în arest preventiv pentru mai mult de doi ani a fost contrară articolului 25 alin. (4) din Constituție, <i>id est</i> cu depășirea termenului de 12 luni (<i>Savca v. Republica Moldova</i>, nr. 17963/08, § 50, 15 martie 2016). Prin urmare, niciun motiv pentru prelungirea detenției reclamantului nu ar putea fi considerat relevant și suficient. În consecință, Curtea a hotărât că a avut loc o încălcare a Articolului 5 § 3 din Convenție. Reclamantul n-a solicitat repararea prejudiciului cauzat, prin urmare, Curtea a considerat că nu există motive de a-i acorda reclamantului despăgubiri.</p>	<p>Prelungirea arestului preventiv</p> <p>Procuror Maxim Gropa Ruslan Dodica</p> <p>Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău A. Galben Gh. Morozan</p> <p>Curtea de Apel Chișinău Liliana Catan Eugenia Conoval Iurie Iordan Xenofon Ulianovschi Dionis Panov Ghenadie Lîsîi</p> <p>Curtea Supremă de Justiție Constantin Gurschi Tudor Popovici Olga Adam Ion Arhiliuc Andrei Harghel</p>
-----	--------------------------	--------------------------	--	--

46.	GRAMA și DÎRUL (28432/06 și 5665/07)	18.09.2018 04.02.2019	<p>Reclamanții și-au înregistrat mașinile la autoritățile Republicii Moldova și aveau plăcuțe de înmatriculare moldovenești. La 17 noiembrie 2005 și 21 decembrie 2006 structurile vamale ale autoprocimatei „rmn” au oprit reclamanții și au confiscat mașinile lor din motiv că aveau plăcuțe moldovenești, că nu erau înregistrate la structurile vamale ale „rmn” și că nici o taxă vamală nu a fost achitată pentru utilizarea lor temporară pe teritoriul „rmn”. Reclamanții au fost obligați să achite amenzi pentru a-și recupera mașinile. Ei au avut acces la mașinile lor la 16 decembrie 2005 și 27 decembrie 2006, după ce au achitat amenzile. Reclamanții au susținut în fața Curții că s-ar fi plâns autorităților Republicii Moldova și că ele nu ar fi întreprins nimic în acest sens.</p> <p>Cu privire la pretinsa încălcare a Articolului nr. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, respingând excepțiile preliminare invocate de către statele reclamate, Curtea a constatat că Republica Moldova nu a eșuat în îndeplinirea obligațiilor sale pozitive, pe care le avea în raport cu reclamanții, pe când responsabilitatea Rusiei urma a fi angajată, în virtutea controlul efectiv exercitat de către aceasta asupra „rmn”. Astfel, Curtea a concluzionat că Federația Rusă a încălcat Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Referitor la pretinsa încălcare a Articolului 13 din Convenție coroborat cu Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, statuând asupra admisibilității plângerii, Curtea a constatat că reclamanții nu au dispus de un remediu intern eficient pentru a se plânge în baza Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Cu referire la responsabilitatea statelor reclamate pentru pretinsa încălcare nominalizată, Curtea a făcut referire la cauza <i>Mozer</i> și a concluzionat că Federația Rusă a încălcat Articolul 13 din Convenție coroborat cu Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>În cele din urmă, Curtea a obligat Federația Rusă să achite primului reclamant 5 euro pentru prejudiciu material, 3000 de euro pentru prejudiciul moral și 1800 de euro pentru costurile și cheltuielile suportate de către acesta. De asemenea, Federația Rusă trebuie să-i achite celui de-al doilea reclamant 8 euro pentru prejudiciul material, 3000 de euro pentru prejudiciul moral și 1800 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Nu a fost constatată încălcarea Convenției de către Republica Moldova Responsabilă de încălcare Federația Rusă
-----	---	--------------------------	--	---

47.	DELI (42010/06)	22.10.2019 22.10.2019	<p>În fața Curții, reclamantul s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, invocând lipsa de imparțialitate a judecătorului la aplicarea pedepsei contravenționale. De asemenea, reclamantul s-a plâns de necitarea sa, în modul corespunzător, în fața Curții de Apel Chișinău, precum și de eșecul instanței de recurs de a-și motiva decizia. Curtea a notat că – din toate mecanismele căilor de atac puse la dispoziția unui justițiabil care pretinde lipsa de imparțialitate a judecătorului implicat în examinarea cauzei sale – niciunul nu a funcționat în cauza dată. Deși acest lucru face imposibilă stabilirea cu exactitate a părținirii judecătorului B., un observator independent ar putea să fie îngrijorat, în mod absolut firesc, cu privire la apariția unei astfel de prejudecăți.</p> <p>Astfel, Curtea a concluzionat a existat o încălcare a principiului de imparțialitate, în baza testelor obiective și subiective. Referitor la chestiunea cu privire la participarea efectivă a reclamantului la ședința Curții de Apel Chișinău, Curtea a reținut că reclamantul nu a fost citat în modul corespunzător pentru a participa la judecarea cauzei sale, și, prin urmare, a avut loc încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și sub acest aspect (a se vedea <i>mutatis mutandis, Russu v. Moldova</i>, nr. 7413/05, § 27, 13 noiembrie 2008; <i>Godorozea v. Moldova</i>, nr. 17023/05, § 31, 6 octombrie 2009 și <i>Rassohin v. Moldova</i>, nr. 11373/05, § 34, 18 octombrie 2011). Curtea a acordat reclamantului 1500 euro pentru prejudiciul moral și 17 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău V. Burduh</p> <p>Curtea de Apel Chișinău Nicolae Ghenadie Micu Tudor Stratan Gheorghe</p>
48.	PISICĂ (23641/17)	29.10.2019 29.01.2020	<p>În fața Curții, reclamanta s-a plâns în baza Articolului 8 din Convenție, invocând eșecul autorităților naționale de a asigura executarea deciziei Curții de Apel din 24 iunie 2015. De asemenea, ea s-a plâns că autoritățile naționale nu au întreprins măsuri suficiente în vederea prevenirii abuzului emoțional suferit de către copii.</p> <p>Curtea a notat că în pofida cererii reclamantei referitoare la celeritatea examinării cauzei cu privire la stabilirea domiciliului copiilor, precum și a numeroaselor sale plângeri adresate autorităților cu privire la acțiunile lui P., instanța de fond a avut nevoie de un an și jumătate pentru a se pronunța în acest sens. Curtea a enunțat că, în cazurile referitoare la relația dintre părinți și copii, statele au obligația unei diligențe excepționale, ținând cont de riscul că trecerea timpului poate avea consecințe ireparabile asupra relațiilor dintre copii și părintele care nu locuiește cu ei (<i>Ignaccolo-Zenide v. România</i>, nr. 31.679/96, § 102, 11 ianuarie 2000; <i>Strömblad v. Suedia</i>, nr. 3684/07, § 80, 5 aprilie 2012). Prin urmare, Curtea a conchis că această întârziere în soluționarea cauzei este contrară principiului diligenței excepționale.</p> <p>Cu privire la alegația reclamantei referitoare la executarea deciziei din 24 iunie 2015, Curtea a notat că autoritățile nu au rămas totalmente pasive și au întreprins o serie de măsuri relevante în acest sens. Cu toate acestea, după prima tentativă a executorului judecătoresc din 9 februarie 2016 de punere în executare a deciziei Curții de Apel Chișinău, autoritățile au</p>	<p>Autorități implicate: Ministerul Sănătății, Muncii și protecției Sociale Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Ialoveni Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (executor judecătoresc Oleg Ungureanu) Inspectoratul de Poliție Ialoveni Procuratura Ialoveni: procuror Valeriu Cîrlan (Ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 14/01/2014); procuror Iulia Popov (Ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 27/02/2014); procuror Vasile Danu (Ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 14/10/2013); procuror Ludmila Railean (Ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 09/10/2013); Judecătoria Ialoveni (Încheierile din 30/04/2014 și 16/07/2014, judecător Alexandru Sandu); Judecătoria Hâncești (Încheierea din 06/02/2015, judecător Nina Rusu)</p>

			<p>rămas aparent inactive, cu excepția executorului judecătoresc, care (în opinia Curții de Apel Chișinău, în mod inutil) a solicitat explicarea deciziei din 24 iunie 2015 cu privire la ordinea și modul de executare a acesteia, inclusiv la permisiunea de a intra forțat în domiciliul lui P.</p> <p>Curtea a concluzionat că autoritățile naționale nu au acționat cu diligența excepțională necesară și nu și-au îndeplinit obligațiile pozitive în baza Articolului 8 din Convenție. Prin urmare, Curtea a hotărât că a avut loc o încălcare a Articolului 8 din Convenție, acordându-i reclamantei 12000 euro pentru prejudiciul moral și 2000 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	
49.	PREPELIȚA (50799/14)	03.12.2019 03.12.2019	<p>Invocând Articolul 3 din Convenție, reclamantul s-a plâns de rele tratamente din partea colaboratorilor de poliție în timpul reținerii sale, dar și de lipsa unei investigații efective în acest sens.</p> <p>Curtea a notat că Guvernul a oferit explicații cu referire la excoriațiile de pe fața reclamantului, însă o explicație plauzibilă în privința celorlalte vătămări corporale, <i>id est</i> fractura antebrațului și contuziile din regiunea toracelui, nu a putut fi reținută de către Curte. Prin urmare, Curtea a notat că autoritățile nu au putut aduce probe convingătoare cu privire la lipsa maltratării reclamantului în timpul reținerii sale și a constatat încălcarea Articolului 3 din Convenție sub aspect material.</p> <p>De asemenea, Curtea a notat neajunsuri și cu referire la investigarea plângerilor reclamantului. Ea a subliniat că urmărirea penală a fost pornită la o lună de la depunerea plângerii de către reclamant. Alegațiile reclamantului cu privire la pretinsa influențare de către colaboratorii de poliție a unui martor nu au fost luate în considerare. În același timp, au existat neconcordanțe neelucidate dintre declarațiile martorilor făcute în favoarea colaboratorilor de poliție și declarațiile celor din urmă. Totodată, o confruntare dintre reclamant și colaboratorii de poliție vizați nu pare să fie avut loc. Prin urmare, Curtea a constatat o încălcare a Articolului 3 din Convenție sub aspect procedural.</p> <p>În consecință, Curtea a acordat reclamantului 12000 euro pentru prejudiciul moral și 18 euro pentru prejudiciul material.</p>	Judecătorul de instrucție A. Guțu Procurorul A. Gordilă Procurorul V, Tureac Procurorul A, Celac

50.	CIOBANU (44896/11)	03.12.2019 03.12.2019	<p>Reclamantul a invocat în fața Curții încălcarea dreptului său la un proces echitabil, garantat de către Articolul 6 § 1 din Convenție, ca urmare a eșecului instanței de apel de a reaudia martorii înainte să dispună casarea sentinței de achitare pronunțată de către instanța de fond.</p> <p>La 14 februarie 2019 Guvernul a prezentat Curții o declarație unilaterală în această cauză, recunoscând în mod expres încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și invitând Curtea să radieze cauza de pe rol. Cu privire la satisfacția echitabilă, Guvernul a considerat că recunoașterea expresă a încălcării Convenției ar constitui o satisfacție echitabilă pentru reclamant.</p> <p>Examinând declarația unilaterală în spiritul principiilor ce rezultă din jurisprudența sa la acest capitol, Curtea nu a fost convinsă de faptul că termenii acesteia ar putea pune capăt încălcării și ar oferi o reparație în această privință, astfel încât să fie restabilită, pe cât posibil, situația care a existat anterior încălcării. În special, Curtea a notat că Guvernul nu a propus despăgubiri pentru prejudiciul moral și costuri și cheltuieli. Din aceste motive, Curtea a considerat că declarația unilaterală nu oferea o bază suficientă pentru ca aceasta să constate că respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție nu ar impune continuarea examinării cererii. Astfel, Curtea a respins solicitarea Guvernului de a radia cauza de pe rol.</p> <p>Ținând cont de declarația unilaterală prezentată de către Guvern, Curtea a concluzionat că a existat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, acordând reclamantului 2000 de euro pentru prejudiciul moral și 810 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Decizia Curții de Apel Chișinău 08 septembrie 2010 Liliana Catan Vasile Gurin Iurie Iordan</p> <p>Decizia Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2011 Petru Ursache Ghenadie Nicolaev Iurie Diaconu</p>
-----	-----------------------	--------------------------	--	---

52.	SNEGUR (22775/07)	03.12.2019 03.12.2019	<p>În fața Curții, reclamanta s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând încălcarea dreptului său la un proces echitabil prin admiterea unei acțiuni tardive și de repunerea neîntemeiată în termen a acțiunii depuse de către C., precum și prin nemotivarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2006, aceasta eșuând, în concepția reclamantei, să examineze argumentele cu privire la termenul de prescripție aplicabil procedurilor administrative și a admiterii unei acțiuni tardive.</p> <p>Curtea a notat că admiterea spre examinare a acțiunii depuse de către C. a fost utilizată de către instanțele judecătorești naționale într-un mod incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice și a reținut că acestea au eșuat să se pronunțe cu privire la chestiunea esențială în această cauză, id est respectarea termenului de prescripție. Respectiv, a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 și, prin urmare, a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>Curtea a acordat reclamantei 3000 euro pentru prejudiciul moral și 1500 euro pentru costuri și cheltuieli. Curtea a decis să rezerve aspectul cu referire la prejudiciul material pentru o procedură ulterioară, invitând Guvernul și reclamanta să o informeze în decurs de trei luni despre orice acord la care ar putea ajunge.</p>	<p>Decizia Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2006</p> <p>Nicolae Clima Svetoslav Moldovan Iulia Cimpoi</p>
-----	----------------------	--------------------------	---	--

53.	CONSOCIVIL S.A. (25795/07)	03.12.2019 03.12.2019	<p>Invocând caracterul arbitrar al hotărârilor instanțelor judecătorești naționale în privința sa, societatea reclamantă s-a plâns de încălcarea prevederilor Articolului 6 § 1 din Convenție. În contextul Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, ea a susținut că a fost victima unei ingerințe nejustificate în dreptul său la respectarea proprietății sale. În cele din urmă, ea s-a plâns că nu a beneficiat de un remediu național eficient în sensul Articolului 13 din Convenție.</p> <p>Curtea a reținut că, la 3 martie 2003, Primăria municipiului Chișinău și societatea reclamantă au semnat un proces-verbal de recepție finală în baza căruia societatea reclamantă și-a înregistrat dreptul de proprietate. De asemenea, Curtea a remarcat faptul că Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport și-a depus acțiunea la 4 iunie 2007, id est după mai bine de patru ani, fără a cere repunerea în termen. De asemenea, a subliniat că, în fața Curții de Apel Chișinău și în fața Curții Supreme de Justiție, societatea reclamantă a expus în mod clar și precis excepția de prescripție a acțiunii.</p> <p>Curtea a constatat că excepția de prescripție a acțiunii a fost relevantă și decisivă. Dacă s-ar fi constatat că este întemeiată, acțiunea ar fi trebuit respinsă. Cu toate acestea, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție nu s-au referit la acest aspect. În lipsa unui răspuns explicit din partea acestora, Curtea a fost în imposibilitate să identifice dacă instanțele pur și simplu au ignorat acest aspect al cererii sau, pe de altă parte, din ce motive ele au ales să respingă aceasta excepție cu privire la expirarea termenului de prescripție.</p> <p>De asemenea, Curtea a reținut că instanțele naționale au anulat dreptul de proprietate al societății reclamante, în principal, pe motiv că acel drept ar fi fost înregistrat în baza unor documente care ulterior au fost anulate printr-o hotărâre judecătorească. Nici Curtea de Apel Chișinău, nici Curtea Supremă de Justiție nu au examinat argumentul societății reclamante potrivit căruia respectivele documente se refereau la un alt bun. Curtea a reținut că instanțele naționale nu s-au pronunțat nici asupra argumentelor societății reclamante cu privire la procedura de evacuare. Ținând cont de aceste circumstanțe, Curtea a constatat că procedurile referitoare la anularea dreptului de proprietate al societății reclamante și a evacuării acesteia din complexul sportiv nu au fost echitabile și că, în consecință, a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție. Curtea a acordat societății reclamante 2000 euro pentru prejudiciul moral și 1700 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	<p>Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2008 Sergiu Arnaut</p> <p>Decizia Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2008 Svetlana Novac Tatiana Vieru Valentina Clevadi</p>
-----	-------------------------------	--------------------------	--	---

54.	FABRICA DE ZAHĂR DIN GHINDEȘTI S.A. (54813/08)	03.12.2019 03.12.2019	<p>Invocând Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, compania reclamantă s-a plâns că instanțele naționale de judecată au admis o cerere tardivă de recurs a băncii B., repunerea în termen având loc cu încălcarea legislației naționale.</p> <p>Curtea a notat că banca B. a depus o cerere de recurs cu o întârziere de cinci luni. Curtea Supremă de Justiție a repus-o în termen, considerând că întârzierea a fost justificată de unele probleme legate de obținerea documentelor necesare pentru achitarea taxei de stat. Curtea a observat însă că banca B. depusese deja o cerere de recurs care a fost restituită ca fiind tardivă de către Curtea Supremă de Justiție, fără a invoca dificultăți la acel moment. De asemenea, Curtea a observat că potrivit Codului de procedură civilă, depunerea unui nou recurs nu era posibilă dacă acesta a fost restituit din cauza tardivității. În final, Curtea Supremă de Justiție nu a verificat respectarea termenului de treizeci de zile la admiterea cererii de repunere în termen depusă de bancă B. Prin urmare, Curtea a constatat încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.</p> <p>În consecință, Curtea a acordat companiei reclamante 2000 euro pentru prejudiciul moral și 1400 euro pentru costuri și cheltuieli.</p> <p>Curtea a decis rezervarea aspectului cu referire la prejudiciul material pentru o procedură ulterioară, invitând Guvernul și compania reclamantă să o informeze în decurs de trei luni despre orice acord la care ar putea ajunge.</p>	<p>Încheierea Curții Sîpreme de Justiție din 5 iunie 2008 Natalia Moldovanu Iurie Șumcov Iulia Oprea (opinie separata, nu a fost de acord)</p> <p>Decizia Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2008 Iurie Șumov Ion Vălcov Vasile Ignat</p>
-----	--	--------------------------	---	--

	DECIZII			
Nr.	Cauza, nr. cererii	Data adoptării (1) notificării (2)	Descrierea speței și tipul deciziei	Explicații în baza articolului 25 alin. (3) din Legea 151/2015
1.	BEKTAŞ (1015/13)	22.01.2019 14.02.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 8 din Convenție, invocând eșecul autorităților moldovene de a se pronunța cu privire la cererea sa vizând întoarcerea fiicei sale în Turcia.</p> <p>După ce încercările de soluționare amiabilă a cauzei au eșuat, la 8 iunie 2018 Guvernul a formulat o declarație unilaterală, prin care a recunoscut încălcarea dreptului reclamantului la respectarea vieții sale de familie, propunând în acest sens achitarea sumei de 8000 de euro pentru orice prejudiciu material și moral, inclusiv costuri și cheltuieli.</p> <p>Deși prin scrisoarea din 9 iulie 2018 reclamantul a declarat că nu era de acord cu termenii declarației unilaterale prezentate de către Guvern, considerând că suma propusă era prea mică.</p> <p>Curtea a notat că fiica reclamantului s-a aflat în Republica Moldova încă de la vârsta de trei ani și, prin urmare, nu a fost convinsă de faptul că reîntoarcerea acesteia în Turcia ar fi în interesul ei. Totodată, Curtea a considerat că suma pe care Guvernul s-a angajat să o achite reclamantului pentru încălcarea dreptului său garantat de Articolul 8 din Convenție este în concordanță cu sumele pe care aceasta le-a acordat în cauze similare versus Republica Moldova.</p>	Problemă de sistem – lipsa unui cadru juridic adecvat și suficient

			<p>Prin urmare, considerând că respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin Protocoalele sale nu impune continuarea examinării cererii, în conformitate cu Articolul 37 § 1 c) din Convenție, Curtea a decis să radieze cererea de pe rol..</p>	
2.	<p>COOPERATIVA CONSTRUCȚIE LOCUINȚELOR nr.223 (15898/15)</p>	<p>DE A</p>	<p>14.02.2019 07.03.2019</p> <p>Compania reclamantă s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, invocând casarea neîntemeiată a unei hotărâri judecătorești irevocabile, pronunțată în favoarea sa.</p> <p>La 17 februarie 2017, avocatul companiei reclamante a informat Grefa Curții că aceasta nu mai avea vreo intenție să-și mențină cererea în fața Curții, deoarece prin decizia Curții Supreme de Justiție din 9 noiembrie 2016 fuseseră remediate încălcările pretinse de către compania reclamantă, fiindu-i acordate și despăgubiri în acest sens.</p> <p>În absența unor circumstanțe speciale legate de respectarea drepturilor garantate de către Convenție sau de protocoalele sale, Curtea a considerat nejustificată continuarea examinării cererii și a decis să radieze cererea de pe rol.</p>	<p>Curtea de Apel Chișinău (decizia din 22 septembrie 2014) Ludmila Popova Maria Moraru Ana Panov</p>

3.	ȘOITU (18835/08)	14.02.2019 07.03.2019	<p>Reclamantul a invocat în fața Curții încălcarea dreptului său de acces la un tribunal, prevăzut de Articolul 6 § 1 din Convenție, ca urmare a eșecului instanțelor naționale de a-i examina cauza sa.</p> <p>Curtea a recepționat un acord de soluționare amiabilă a cauzei semnat de ambele părți, prin care reclamantul a acceptat să renunțe la orice plângeri înaintate față de Republica Moldova în privința circumstanțelor care au stat la baza acestei cereri, în schimbul achitării de către Guvern a sumei de 5300 de euro, care va determina soluționarea definitivă a cauzei.</p> <p>Considerând că acest acord este bazat pe respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin Protocoalele sale, și în lipsa oricăror motive care ar justifica continuarea examinării cererii, Curtea a decis să radieze cauza de pe rol, în conformitate cu Articolul 39 din Convenție</p>	Cancelaria Curții de Apel Chișinău care a pierdut cererea de chemare în judecată a reclamantului.
4.	V.B. (59958/10)	05.03.2019 28.03.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții de încălcarea Articolului 8 din Convenție din cauza eșecului autorităților de a respecta dreptul său la protecția datelor cu caracter medical.</p> <p>În urma analizei circumstanțelor cauzei și a jurisprudenței Curții în cauze similare, Guvernul și reclamantul au încheiat un acord de reglementare amiabilă a cauzei. Astfel, Curtea a luat act de acordul respectiv, potrivit căruia Guvernul s-a angajat să-i achite suma de 4330 de euro pentru orice prejudiciu, inclusiv costuri și cheltuieli, în schimbul retragerii de către reclamant a tuturor pretențiilor înaintate față de Republica Moldova în cauza dată, și a decis în unanimitate radierea cererii de pe rol, în baza Articolului 39 din Convenție.</p>	Decizia Curții Supreme de Justiție din 15 aprilie 2010 Anastasia Pascari Ala Cobăneanu Ion Corolevschi
5.	IPATE (46114/11)	21.03.2019 11.04.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolelor 3 și 13 din Convenție, invocând condițiile precare de detenție și de transportare de la penitenciar la ședințele de judecată, lipsa asistenței medicale și lipsa unui remediu efectiv pentru a-și apăra drepturile garantate de către Convenție.</p> <p>După încercările eșuate de reglementare amiabilă a cauzei, Guvernul a formulat o declarație unilaterală, prin care a recunoscut încălcarea drepturilor reclamantului garantate de Articolele 3 și 13 din Convenție, fiind dispus să achite suma de 4600 euro pentru orice prejudiciu material și moral, inclusiv costuri și cheltuieli.</p>	Problemă de sistem.

			<p>Curtea a considerat că declarația unilaterală prezentată de către Guvern conținea clauze rezonabile, iar suma pe care Guvernul s-a angajat să o achite reclamantului pentru încălcarea drepturilor sale este în concordanță cu sumele pe care aceasta le-a acordat în cauze similare.</p> <p>Prin urmare, considerând că respectarea drepturilor omului garantate de către Convenție și Protocoalele sale nu impune continuarea examinării cererii, Curtea a decis să radieze cererea de pe rol în conformitate cu Articolul 37 § 1 c) din Convenție.</p>	
6.	CIOBANU (4720/11)	16.05.2019 06.06.2019	<p>Cu referire la cererea nr. 4720/11, reclamantul s-a plâns în fața Curții de încălcarea drepturilor sale garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție și de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând că anularea unei hotărâri irevocabile pronunțate în favoarea sa încălcăse principiul securității raporturilor juridice și, prin urmare, dreptul la respectarea bunurilor sale.</p> <p>Cu referire la cererea nr. 50211/09, compania reclamantă s-a plâns în fața Curții, în baza Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, invocând că instanțele de judecată au examinat o acțiune depusă în afara termenului legal, i.e. cu omisiunea termenului de prescripție.</p> <p>În urma comunicării prezentelor cereri și pentru evitarea constatării de către Curte a încălcării Convenției, Agentul guvernamental a inițiat procedura de revizuire în baza art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă. Curtea Supremă de Justiție a admis cererile de revizuire, a anulat hotărârile judecătorești care încălcaseră drepturile companiei reclamante și a reclamantului, recunoscând în același timp încălcarea principiul securității raporturilor juridice.</p> <p>În ambele cauze, Guvernul a formulat câte o declarație unilaterală, prin care a recunoscut încălcarea drepturilor companiei reclamante și a reclamantului, fiind dispus să le achite câte 1500 euro pentru orice prejudiciu material și moral, inclusiv costuri și cheltuieli.</p> <p>Curtea a considerat că declarațiile unilaterale prezentate de către Guvern conțineau clauze rezonabile, iar sumele oferite de către Guvern în acest sens sunt în concordanță cu cele acordate de către Curte în cauze similare.</p>	<p>Curtea de Apel Chișinău(decizia din 23 septembrie 2010) Judecătorii Nelea Budăi, Ludmila Popova, Ion Secrieru</p>
7.	VERONICA P S.R.L. (50211/09)	16.05.2019 06.06.2019		<p>Curtea de Apel Chișinău(hotărârea din 10 noiembrie 2008); Judecătorul Sergiu Arnăuț</p> <p>Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție(hotărârea din 27 mai 2009). Judecătorii Iulia Sîrcu, Sveatoslav Moldovan, Ion Corolevschi</p>

8.	STRATAN și TCACI (12744/15)	06.06.2019 27.06.2019	<p>Reclamanții Raisa Stratan și Gheorghe Teaci s-au plâns în fața Curții în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, precum și în baza Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, ca urmare a admiterii arbitrare a unei cereri de revizuire tardivă, care a generat anularea, de către instanțele naționale, a unei hotărâri în favoarea acestora.</p> <p>În urma comunicării prezentei cereri Guvernului, Agentul guvernamental a depus o cerere de revizuire în vederea remedierii pretinselor încălcări. La 21 martie 2018 Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire, constatând încălcarea drepturilor reclamanților prevăzute de Articolului 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, și a casat deciziile pronunțate în defavoarea acestora.</p> <p>Ulterior, Guvernul a prezentat Curții o declarație unilaterală, prin care Guvernul se obliga să achite reclamanților suma globală de 1500 de euro pentru prejudiciul provocat acestora pentru încălcarea drepturilor lor. Deși reclamanții și-au exprimat dezacordul cu privire la cuantumul despăgubirii propuse de către Guvern, aceștia solicitând suma de 5000 de euro în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral, Curtea a considerat că declarația unilaterală prezentată de către Guvern a conținut clauze rezonabile. Din acest considerent, Curtea a luat act de declarația unilaterală a Guvernului și a decis radierea cauzei de pe rol în baza Articolului 37 § 1 lit. c) din Convenție. Cu toate acestea, în baza Articolului 43 § 1 din Regulamentul Curții, Curtea a acordat suplimentar reclamanților suma de 500 euro pentru costuri și cheltuieli.</p>	Curtea de Apel Chișinău(decizia din 23 octombrie 2014) Judecătorii Domnica Manole, Nina Traciuc, Eugenia Fistican
----	--------------------------------	--------------------------	--	--

9.	LEVINTE (12591/15)	06.06.2019 27.06.2019	<p>Invocând Articolul 3 din Convenție, reclamantul s-a plâns de relele tratamente la care ar fi fost supus în timpul detenției sale, de acordarea unor despăgubiri insuficiente, precum și de condițiile inadecvate în care ar fi fost deținut.</p> <p>După încercările eșuate de reglementare amiabilă a cauzei, Guvernul a formulat o declarație unilaterală, prin care a solicitat Curții să radieze cererea în conformitate cu Articolul 37 din Convenție.</p> <p>Guvernul a recunoscut că reclamantului i-au fost încălcate drepturile garantate de către Articolul 3 din Convenție, fiind dispus să-i achite reclamantului suma de 8000 euro pentru orice tip de prejudiciu, inclusiv costuri și cheltuieli.</p> <p>Curtea a considerat că declarația unilaterală prezentată de către Guvern conținea clauze rezonabile, iar suma oferită în acest sens este în concordanță cu sumele acordate în cauze similare. Prin urmare, considerând că respectarea drepturilor omului garantate de către Convenție și Protocoalele sale nu impune continuarea examinării cererii, Curtea a decis să radieze cererea de pe rol în conformitate cu Articolul 37 § 1 din Convenție.</p>	<p>Problemă de sistem. Administrația Națională a Penitenciarelor</p> <p>Inpunitatea (suma mică de despăgubire) în instanța de judecată a persoanelor care au maltratat reclamantul. sentințaJudecătoriei Militare a mun. Chișinău, din 17 februarie 2011 Judecător V. Verejan</p> <p>decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2014 judecători X. Ulianoschi, Iu. Cotruță, I. Secieru</p> <p>decizia Curții Supreme de Justiție din 20 septembrie 2014 judecători Ion Guzun, Petru Moraru, Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru, Liliana Catan</p>
----	-----------------------	--------------------------	---	---

10	EFROS (62380/11)	07.06.2019 27.06.2019	<p>Reclamantul s-a plâns în fața Curții în baza Articolului 5 §§ 1 și 3, precum și a Articolului 8 din Convenție.</p> <p>Guvernul, la rândul său, a formulat o declarație unilaterală în vederea remedierii încălcărilor invocate, totodată solicitând radierea cererii de pe rol în conformitate cu Articolul 37 din Convenție. În textul declarației sale Guvernul a recunoscut încălcarea Articolului 5 §§ 1 și 3, precum și a Articolului 8 din Convenție, și și-a asumat angajamentul de a compensa prejudiciul moral, dar și costurile și cheltuielile suportate de către reclamant, oferindu-i suma de 1500 de euro. Reclamantul nu a acceptat condițiile declarației.</p> <p>Curtea a reamintit că poate radia cereri de pe rol conform Articolului 37 § 1 (c) atunci când Guvernul formulează o declarație unilaterală, în pofida faptului că reclamantul insistă asupra examinării cauzei (a se vedea, în mod particular, Tahsin Acar v. Turcia (obiecții preliminare) [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI). Ținând cont de termenii declarației, inclusiv de faptul că suma despăgubirii este în concordanță cu cea acordată în spețe similare, Curtea a considerat că examinarea cauzei în continuare nu mai este justificată.</p> <p>Din acest raționament, Curtea a decis să radieze cererea de pe rol în baza Articolului 37 § 1 (c) din Convenție.</p>	<p>Aplicarea măsurii preventive sub formă de arest și nemotivarea acesteia.</p> <p>Judecătoria Centru, mun. Chișinău(încheierea din 19 august 2011) Borislav Babenco</p> <p>Curtea de Apel Chișinău(decizia din 12 septembrie 2011) Xenofon Ulianovschi, Iurie Melinteanu, Iurie Iordan</p> <p>Efectuarea necorespunzătoare a percheziției bunurilor reclamantului (proces verbal de percheziție din 7 iulie 2011) S. Ciobanu - inspector inferior, colonel de poliție Nicolae Gavrilă - inspector superior</p>
----	---------------------	--------------------------	---	---